

KURIER POLSKI

Rok III

Centrala telefoniczna IKP w Bydgoszczy 33-41 i 33-42
Telefon międzydzielnicowy 36-00. Sekretariat redakcji 19-07
Sekretariat przyjmuje codziennie od godziny 10 do 12

Czwartek/Piątek, dnia 9/10 stycznia 1947 r.

Wydawca: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
Konta PKO „ZRYW” Nr VI-135 PKO IKP Nr VI-140
Konta bieżące: Bank Związku Spółek Zarobkowych w Bydgoszczy

Nr 7/8

Dymisja amerykańskiego min. spraw zagranicznych
Gen. Marshall następcą Byrnesea**Polityka zagraniczna USA bez zmian?**

Marshall

NOWY JORK (obsł. wł.). Amerykański sekretarz stanu Byrnes podał się do dymisji. Następcą jego jest gen. Marshall, specjalny wysłannik Trumana w Chinach, który starał się doprowadzić do po-

rozumienia między chińskim rządem centralnym a komunistami. Zmiana na stanowisku sekretarza stanu nie pociągnie za sobą — jak donoszą — zmiany w polityce zagranicznej USA.

Byrnes podał się do dymisji ze względów zdrowotnych. Już na wiosnę 1946 r. prosił Trumana o zwolnienie go ze względów zdrowotnych, jednakże polecono mu doprowadzenie do końca rozmów w sprawie traktatów pokojowych z b. satelitami osł. Ponieważ rozmowy te się ukończyły, Byrnes poprosił o dymisję, która została przyjęta przez Trumana. Marshall obejmie urządowanie w dniu 10 bm. Obecnie znajduje się w drodze z Nankinu.

WASZYNGTON (obsł. wł.). W związku z dymisją min. spraw zagr. Byrnesea w Waszyngtonie, oświadczono, że prezydent Truman przyjął dymisję Byrnesea z wyrażonym ociąganiem i talem, składając mu podziękowanie za ofiarną i owocną służbę dla dobra narodu amerykańskiego.

Następca Byrnesea, gen. George Marshall będzie miał trudne zadanie zapoznania się z całokształtem spraw związanych z wyznaczoną na 10 marca konferencją Rady Ministrów w Moskwie. Gen. Marshall był szefem sztabu amerykańskiego podczas ostatniej wojny i uchodził

za jednego z kandydatów w przyszłych amerykańskich wyborach na stanowisko prezydenta. Generał wraca z Chin, gdzie od grudnia 1945 r. bawił jako specjalny wysłannik prezydenta Trumana. W

(Dalszy ciąg na str. 2-iej)

Z ostatniej chwili

Sensacyjne doniesienie „Wieczoru Warszawy”

BYDGOSZCZ (A). W ostatniej chwili otrzymaliśmy z PAP tekst dodatku nadzwyczajnego „Wieczoru Warszawy”, przynoszącego sensacyjne doniesienie o zamierzonym zbojkotowaniu wyborów przez PSL.

P. Mikołajczyk przygotował już wszystko do wycofania się z wyborów, jednak w ostatniej chwili spotkał się ze sprzeciwem i buntem szeregu najważniejszych działaczy.

Sprawa skomplikowała się jeszcze bardziej po dokonaniu aresztowaniu przez władze bezpieczeństwa sztabu politycznego, występującego pod nazwą Komitetu Porozumiewawczego Organizacji Stronnictw Niepodległościowych Polski Podziemnej. U aresztowanego dr. Wacława Lipińskiego, znanego historyka sanacyjnego, znaleziono list do Mikołajczyka, uzasadniający konieczność zbojkotowania wyborów przez PSL.

Szczegóły całej sprawy podamy w numerze jutrzejszym.

Trzy wyroki śmierci w Jugosławii

BELGRAD (PAP). W sprawie b. premiera jugosłowiańskiego rządu emigracyjnego Trifunowicza i towarzyszy, oskarżonych o szpiegostwo, zapadł wyrok, mocą którego trzech oskarżonych zostało skazanych na karę śmierci przez rozstrzelanie, a 3 na karę więzienia.

POLACY!

Na naszych oczach odbywa się wielka mobilizacja sił politycznych w Polsce. Wszystkie stronnictwa zwracają swoje szeregi i aktywizują masy członkowskie przed ostateczną rozgrywką wyborczą w dniu 19-go stycznia.

Stronnictwo Pracy — z wyjątkiem Ziemi Odzyskanych — idzie do wyborów z własną listą. Ta decyzja ma podkreślić naszą specjalną rolę w polityce polskiej i w rozwoju wypadków na przyszłość na terenie kraju.

Na czołowych miejscach listy wyborczej naszego stronnictwa figurują wypróbowani działacze ruchu narodo-robotniczego i chrześcijańsko-społecznego, stanowiący rękojmię, że ideały i hasła wypisane na sztandarach stronnictwa nie są i nie będą tylko pustym dźwiękiem lub wytartym frazesem — ale żywą prawdą, wcielaną w życie przez odpowiedzialne kierownictwo.

Przed Stronnictwem Pracy stoi dziś realna możliwość osiągnięcia dużego sukcesu wyborczego, bo

— ruch nasz ma coraz większe poparcie społeczeństwa polskiego, gdyż:

Stojąc wiernie na gruncie zasad chrześcijańskich jest awangardą obrony interesów katolicyzmu w Polsce.

Broniąc konsekwentnie interesów zarówno świata pracy jak i inicjatywy prywatnej, wykazuje głębokie przekonanie o konieczności istnienia gospodarki prywatnej w kraju, opartej o prawo własności.

Przez rzucenie hasła sprawiedliwej amnestii politycznej tak potrzebnej do rozładowania napiętej atmosfery politycznej w kraju — pozyskuje wszystkich ludzi dobrej woli.

Wreszcie, aprobując i współpracując nad realizacją podstawowych reform społecznych, daje dowód zrozumienia nowej sytuacji i nowej roli ludu polskiego.

Jako stronnictwo środka, stronnictwo centrowe, stojąc na gruncie umiarkowania w poczynaniach i reformach, dąży do wyrównania przeciwności politycznych, do zjednoczenia wszystkich sił w kraju, nad odbudową naszej Ojczyzny.

POLACY! — musicie dopomóc nam do zwycięstwa tych założeń ideowych. Tylko świadoma wola walki, oraz wysiłek organizacyjny może doprowadzić do zwycięstwa naszej sprawy. Jeżeli nasze hasła znajdują zrozumienie u Was — niech znajdą również czynne poparcie w akcji przedwyborczej i w samych wyborach.

Zarząd Główny Stronnictwa Pracy w poczuciu odpowiedzialności za spełnienie historycznego zadania, tej odpowiedzialności, która była u podstaw decyzji wysunięcia własnej listy wyborczej, zarządza mobilizację wszystkich członków i sympatyków, których sercu drogą są tradycyjne ideały Stronnictwa Pracy.

— Wzywamy wszystkich sympatyków naszego ruchu do nawiązania ścisłych kontaktów z Zarządami naszego Stronnictwa, z mężami zaufania naszych list i z aktywnymi działaczami naszego ruchu.

— Wzywamy do rozwijania żywej akcji propagandowej wśród bezpartyjnych i niezorientowanej politycznie części społeczeństwa polskiego.

Wasza zdecydowana postawa, Wasza aktywność niech będą gwarancją dobrze spełnionego zadania w służbie naszej wspólnej idei.

Każdy członek Stronnictwa Pracy niech poczuje się żołnierzem wielkiej sprawy i jak żołnierz karnie i ofiarnie wypełni swój obowiązek wobec organizacyjnych sztandarów. Weterani ruchu dbajcie o to, by w masie członkowskiej żyły wola i duch wielkich naszych nieżyjących przywódców: Sikorskiego, Korfanta i Paderewskiego.

Wzywamy wszystkich b. żołnierzy naszych niepodległościowych organizacji wojskowych, by również przyczynili się swoją postawą do zwycięstwa S. P. w imię tych samych ideałów, dla których lała się krew w konspiracji i na barykadach Warszawy.

W imię —

SUWERENNOŚCI —

WOLNOŚCI —

POTĘGI POLITYCZNEJ I GOSPODARCZEJ POLSKI!

Zarząd Główny Stronnictwa Pracy i Komitet Wykonawczy:
Mańkowski Franciszek
Dr Widy-Wirski Feliks
Brzeziński Stefan
Domiński Jerzy
Gawrych Józef Alojzy
Idzior Stanisław
Urbański Antoni
Olchowiec Aleksander
Małachowski Tadeusz
Dr Lityński Marian
Sukiennicki Hubert

Prezydium Rady Naczelnej Stronnictwa Pracy:
Dr Michejda Tadeusz
Grajek Michał
Lechicz-Celica Józef
Soból Teodor
Łabentowicz Aleksy
Całczyński Stefan
Kleczewski Stanisław

Od Wydawnictwa

Numer „Ilustrowanego Kuriera Polskiego” z datą na 9 stycznia 1947 nie ukazał się z przyczyn od wydawnictwa niezależnych, spowodowanych długotrwałą przerwą w dostawie prądu. Lukę tę zrekompensujemy Czytelnikom zwiększeniem objętości pisma w dniu dzisiejszym i jutrzejszym.

Wydawnictwo

„Ilustrowanego Kuriera Polskiego”

Blok Demokratyczny ogłosił Wielką Kartę Wolności Obywatelskiej

WARSZAWA (ch). Blok Stronnictw Demokratycznych i Związków Zawodowych ogłosił obszerny program wyborczy, który, obok zwykłych haseł wyborczych, zawiera bardzo ważne sformułowania, które nazwane zostały „Wielką Kartą Wolności Obywatelskiej”, a które zawierają m. in. takie tezy:

„Blok Demokratyczny stać będzie na straży, aby nowa Konstytucja była Wielką Kartą Wolności Obywatelskiej.

Konstytucja zagwarantuje wolność słowa, prasy i zrzeszania się, zapewni wszystkim obywatelom równe prawa.

Konstytucja zagwarantuje wolność sumienia i wierzeń religijnych, w szczególności prawa Kościoła Katolickiego.

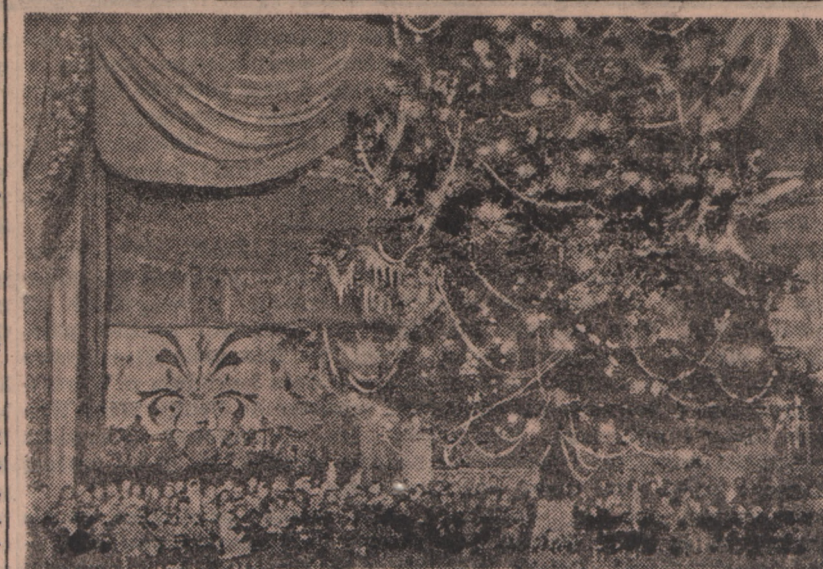
Konstytucja stworzy możliwości dla szerokiego rozwoju spółdzielczości.

Konstytucja zabezpieczy własność prywatną, jako podstawę zdrowej inicjatywy prywatnej.”

W programie wyborczym Blok Demokratyczny opowiada się za trwałym przymierzem i serdeczną przyjaźnią ze Związkiem Radzieckim, za sojuszem i braterską przyjaźnią z innymi narodami słowiańskimi, oraz za utrwaleniem więzów tradycyjnej przyjaźni z demokratyczną Francją i za współpracą z

wielkimi demokracjami Zachodu, Wielką Brytanią i Stanami Zjednoczonymi. Dążyć będzie również do zacieśnienia współpracy trzech wielkich mocarstw oraz do owocnej współpracy wszystkich narodów ONZ.

Miarą naszego stosunku do państw sprzymierzonych — głosi program wyborczy — będzie ich stosunek do niebezpieczeństwa niemieckiego, nigdy bowiem protektor Niemiec nie może być przyjacielem Polski.

Radzieckie związki zawodowe urządziły w Moskwie tradycyjną choinkę noworoczną dla dzieci pracowników. Na zdjęciu wewnątrz sali z obrzy-
mim, pięknie przystrojonym drzewkiem

Ważny postulat listy nr 2

Pewne koła polskie w kraju ciągle jeszcze uporczywie zwracają swe oczy i słuch ku Londynowi. Nikt i nie nie zolało ich dotychczas wyleczyć z tej psychozy. Z mackiewiczowskim uporem koła te trzymają się kurczowo myśli, iż zmiany dziejowe, jakim podlegała Polska w ciągu ostatnich lat, dadzą się cofnąć. Nie chcą one dostrzec głębokich przemian nie tylko w Polsce, ale i w świecie. Nie widzą również następstw potężnego wstrząsu światowego, z którego rodzi się nowa era ludzkości, nowe ukształtowanie sił nie tylko wewnętrzno-politycznych, ale i międzynarodowych.

Kryzys, jaki przeżywa obecnie emigracja londyńska, odzwierciedla się coraz wyraźniej w stosunku wielu działaczy i polityków londyńskich do zagadnień współczesnej Polski. Coraz lepiej zdają sobie oni sprawę z sytuacji bez wyjścia, w jakiej znalazła się emigracja, i coraz wyraźniej widzą beznadziejność swoich poczynań. Gdy jedni z nich brną dalej po błędnej drodze — inni znajdują w sobie dość sił do zrobienia rachunku sumienia.

Ostatnio znowu jeden z emigrantów londyńskich, tym razem znany publicysta polski i rasowy dziennikarz Stanisław Cat-Mackiewicz, zabrał głos, ten sam Mackiewicz, którego artykuły antysanacyjne w „Słowie” wileńskim były swego czasu na ustach wszystkich. Spędził on całą wojnę na emigracji, a jako bystry obserwator oczywiście doskonale zorientowany jest w stosunkach panujących nad Tamizą. Głos jego posiada tym większą wartość, że autor jako monarchista o antyradykalnym nastawieniu, nie może być posądzony o jakiegokolwiek ukryte tendencje.

Cat-Mackiewicz w swojej o dopiero wydanej książce, w ostrych słowach piętnuje niewłaściwe zachowanie się kół skupiających się dookoła b. rządu londyńskiego. Nazywa te koła jednym wielkim bagnetem skłócenia i niezgody, piętnując ich szkodliwą działalność, a zwłaszcza uleganie tych kół podstępom pewnych polityków angielskich i reprezentowanych przez nich środowisk.

Mackiewicz nie ogranicza się do omówienia sytuacji obecnej, lecz sięgając daleko w przeszłość, wykazuje skrajny egoizm brytyjskiej polityki zagranicznej, kierującej się w każdej epoce wyłącznie interesami własnymi, interesami Imperium Brytyjskiego. Autor wyraźnie formułuje zarzut, iż Anglia nie dotrzymała zobowiązań wobec Polski, zaciągniętych w dniu 25-go sierpnia 1939 roku, a więc w przededniu wybuchu wojny. Zresztą wojna z Niemcami leżała w interesie Anglii, wykazuje Cat-Mackiewicz, bowiem Niemcy hitlerowskie stały się zbyt groźne dla Wielkiej Brytanii, która — zgodnie z wielokrotnie wypróbowaną swoją taktyką — usilnie starała się pozyskać sojuszników, którzyby, przelewając krew, osłabiali stopniowo przeciwnika niemieckiego. Mackiewicz, by jeszcze dobitniej wykazać angielskie metody prowadzenia wojny, sięga wstecz do wojny krymskiej, kiedy ówczesny rząd angielski dążył do wywołania powstania w znajdującym się pod okupacją carską Królestwie Polskim. Powstał wtedy nawet polski rząd narodowy we Lwowie z Sapiełą na czele, który po pierwszych pertraktacjach z Londynem porzucił myśl o wywołaniu powstania na tyłach wojsk carskich, gdyż rychło zorientował się, że przyrzeczona pomoc angielska byłaby fikcją, że Anglia pozostawiła by powstańców polskich własnemu tragicznemu losowi, skoro by osiągnęła zamierzone przez siebie cele. Należy dodać, że działania angielskie w okresie wojny krymskiej miało na celu przeszkodzenie Rosji w dotarciu do cieśnin dardaneelskich.

Mackiewicz, tak podmurowując swoje twierdzenia wskazuje, że nie

Światowej sławy prof. Olbrycht zeznaje jako rzeczoznawca Idealudobójstwa w hitleryzmie

Rewelacyjne zeznania świadków w procesie kata Warszawy

WARSZAWA (PAP). Trybunał przesłuchuje kilku świadków na okoliczności dot. obozu w Pruszkowie. Opisane przez świadków warunki, w jakich żyli ludzie w tym obozie, budzą na sali sądowej grozę i przerażenie. Wygnańców z Warszawy spędzano jak bydło do ołbrzymich hal, w których uprzednio mieściły się warszaty kolejowe. Ludzie znajdowali się w stanie kompletnego wyczerpania fizycznego i moralnego. Głodni, nieodziani, bardzo wielu chorych i rannych. Cały ten sterroryzowany tłum leżał na brudnej, zaśmieconej, betonowej podłodze, wymazanej różnymi tłuszczami i smarami. Warunki były takie, że przez długi początkowy okres nie było dostatecznej ilości wody do picia. Warunki sanitarne — poniżej wszelkiej krytyki — wystarczy nadmienić, że ludzie zatwardziali swe fizyczne potrzeby na miejscu. W tych warunkach rozwijały się rozmaite choroby, a śmierć zbierała obfite żniwo.

Po zeznaniach świadków, głos zabrał prok. Sawicki. W związku z przynależnością oskarżonych Fischera i Leista do SA, prokurator uzasadnił tezę, iż Najwyższy Trybunał Narodowy niezależnie od wyroku norwiderskiego, może przyjąć za udowodnione, iż organizacja SA była w Polsce organizacją przestępczą.

WARSZAWA (PAP). W dalszym ciągu procesu przeciwko katom Warszawy obrońca Chmurski złożył oświadczenie na temat książki „Warschau unter deutscher Herrschaft”. Osk. Fischer zajął stanowisko w sprawie tej książki, która, jak zaznaczył, została napisana w celach propagandy. Inicjatorem jej był dr Gellert, który nie był członkiem partii. Fischer zaznacza, że oświadczenie uważa, że GG jest tworem wojennym i że ostateczne ukształtowanie losów tego kraju może nastąpić dopiero po

zakończeniu wojny. Tak samo getto traktował jako sprawę przejściową, gdyż problem mógł być ostatecznie rozwiązany przez rozwiązanie całości kwestii żydowskiej. Następnie zabiera głos prof. Olbrycht, członek PAU, członek Międzynarodowej Akademii Medycyny Społecznej i Sądowej, który zeznaje w charakterze rzeczoznawcy w zakresie leczenia, wyżywienia i szpitali w sektorze Zdrowia Publicznego. Międzynarodowy proces w Norymberdze — zeznaje świadek — udowodnił istnienie w hitleryzmie idei ludobójstwa. Także na naród polski został wydany wyrok zagłady.

Świadek prof. Arnold opowiada o swych osobistych przeżyciach w czasie wojny. Aresztowany w 1943 r. został umieszczony na liście zakładników. Świadka zawieziono na Pawiak, gdzie po spisaniu personali zapytano się go, czy należy do ruchu

partyzanckiego. Przed nim badano pewnego młodzieńca, który na to pytanie zaprzeczył, ale gdy później zbliżył się do stołu i spojrzął na tekst niemiecki, przekonał się, że jego odpowiedź została przekreślona na pozory. Toteż, gdy świadkowi podano do podpisu tekst przykryty białą kartką, świadek kartkę odsunął. Wywołało to straszne oburzenie oficera, który z krzykiem: „Pan nie wierzy honorowi oficera niemieckiego” wyciągnął rewolwer. — Chcę wiedzieć, co podpisuje — odpowiedział świadek po niemiecku, gdyż dobrze władał tym językiem. Wtedy oficer wyrwał mu tekst z ręki, napisał coś po raz drugi i dał mu znowu do podpisu. Tekst wprawdzie nie zawierał nic groźnego dla badanego, ale miał jedno puste miejsce na 4—5 cm. Świadek przekreślił to puste miejsce, co znowu wywołało szalony gniew oficera.

Tysiącroc silniejsza bomba atomowa?

Sensacyjne oświadczenie prof. Oliphanta

LONDYN (PAP). Według doniesień agencji Reutera brytyjski specjalista atomowy Marcus Oliphant, bawiący obecnie w Australii gdzie ma objąć kierownictwo badań atomowych, twierdzi, że uczeni mogliby wyprodukować bombę tysiąc-krotnie silniejszą niż ta którą zrzucono na Nagasaki, gdyby udało się im opracować metodę używania zamiast uranium wodoru celem wytworzenia energii ato-

Oliphant

mowej. Obecnie badania mają iść w kierunku wynalezienia odpowiedniej kombinacji wodoru z helem.

La Guardia o Polsce

Stabilizacja stosunków w Polsce niezbędna dla pokoju w Europie

NOWY JORK (ch). B. generalny dyrektor UNRRA La Guardia zamieścił obszerny artykuł w gazecie „PM”, w którym w ostrych słowach potępia interwencje obcych państw w sprawę wewnętrzną Polski. La Guardia pisze m. in., że kiedy w Warszawie rozmawiał z Mikołajczykiem, nabrał przekonania, że jego oddzielne pójście do wyborów jest wynikiem rad i nacisku, wywieranego przez pewne koła, a nawet przez pewne rządy. La Guardia stwierdza, że ocena politycznych stosunków w Polsce w krajach anglosaskich jest w wielkim stopniu przejawiskawiona. Pisze dalej, że wysoka temperatura wyborcza na dwa tygodnie przed wyborami jest zrozumiała i nie jest nowością także dla Amerykanów. W Polsce wolno było wystawić własną listę wyborczą przez wypełnienie podania podpisanego przez 100 wyborców, gdy tymczasem w stanie Nowy Jork potrzeba aż 3.000 podpisów dla

niezależnego kandydata do Kongresu. Dyplomatyczni przedstawiciele w Polsce mieszały się i mieszają w sprawę polską. Stabilizacja stosunków w Polsce jest niezbędna dla pokoju w Europie. Jeśli Polsce da się szansę, stanie ona mocno na nogach i może przyczynić się w wielkim stopniu do odbudowy Europy. Polska ma prawo zorganizować swoje życie wewnętrzne bez interwencji z zewnątrz. Naród polski jest zdecydowany na wybór demokratycznej formy rządów i uczyni to — pisze La Guardia — Naród polski jest bowiem szlachetny i zdolny rządzić się samodzielnie.

Zderzenie

dwóch statków na Łabie

BERLIN (PAP). Jak donosi brytyjska agencja prasowa w Niemczech, w nocy z soboty na niedzielę torpedowiec „Zenith” (100 ton) zderzył się na Łabie z łamaczem lodów. Torpedowiec, który znajdował się w drodze do Kilonii, odniósł dwa uszkodzenia.

Mordy polityczne we Włoszech

RZYM (PAP). Radio Rzym podało do wiadomości o zamordowaniu sekretarza organizacji robotniczej — Sciaces. Jest to morderstwo 6 sekretarza lokalnych organizacji robotniczych w ciągu ostatnich kilku miesięcy.

Montgomery u Stalina

Przyjęcie na Kremlu odbędzie się w piątek — Montgomery o konieczności przyjaznej współpracy między Związkiem Radzieckim i Anglią

LONDYN (Obsl. wł.) Bawiący w Moskwie marsz. Montgomery obecnie był na specjalnym przyjęciu wydanym na jego cześć przez marsz. Wasilewskiego. W przyjęciu udział wzięli wszyscy wyżsi oficerowie armii radzieckiej, z głównodowodzącym wojsk radzieckich marsz. Koniwem na czele. Wzniesiono toasty na cześć generalissimusa Stalina i króla Jerzego oraz gościa brytyjskiego, sławiąc jego czyny podczas ostatniej wojny w zwycięskiej kampanii afrykańskiej. Marsz. Montgomery w wygłoszonym toaście pod-

kreślił konieczność przyjaznej współpracy między Zw. Radzieckim a W. Brytanią. Atmosfera podczas bankietu była niezwykle serdeczna.

W piątek gość angielski przyjęty zostanie na Kremlu przez generalissimusa Stalina, w sobotę opuści Moskwę, drogą na Berlin.

Gen. Marshall następcą Byrnesa

(Dalszy ciąg ze str. 1.aj)

złożonym sprawozdaniu ze swej 13-miesięcznej misji w Chinach, gen. Marshall podkreślił, że jego usiłowania w sprawie zawarcia porozumienia w Chinach utknęły na martwym punkcie na skutek nieprzejednanego stanowiska sfer reakcyjnych w rządzie Czang-Kai-Szeka z jednej strony a komunistów z drugiej strony.

Sen. Vandenberg oświadczył, że gen. Marshall ma szerokie doświadczenie i cieszył się zawsze pełnym zaufaniem swoich kolegów. W artykułach, zegnających Byrnesa, jako min. spraw zagranicznych, prasa podkreśla jego zasługi nad ugrontowaniem pokoju i wyraża mu wdzięczność za jego pracę, niebawym takt i głęboką wnikliwość.

Czworaczki w Walii

LONDYN (PAP). We wtorek w szpitalu powiatowym w Bridgend (Walii) przyszły na świat czworaczki — 2 chłopcy i 2 dziewczynki. Niemowlęta są silne i czują się dobrze.

inaczej jest dzisiaj, że i dzisiaj sprawy polskie posiadają dla Anglii tylko taką wartość, jaka potrzebna jest jej do osiągnięcia własnego celu. Jak dotąd, każdy naród, który swe nadzieje pokładał w Anglii, doznał wielu rozczarowań i zmardzał dopiero po niewczasie.

Książka Cat-Mackiewicza daje w każdym razie dużo do myślenia. Powinni przejąć się jego trafnymi wywodami zwłaszcza ci, którzy — wbrew naukom historii — nadal wypatrują zza Kanału „zbawienia”. Powinni czym prędzej zrewidować swój negatywny stosunek do nowej rzeczywistości polskiej wszyscy Polacy, którzy bezkrytycznie ulegali syrenim głosem emigracyjnym i dawali posłuch nie zgodnej z realizmem politycznym propagandzie londyńskiej. Powinni natychmiast zawrócić z tego śle-

pego zaułka i uznać, że polska polityka może być prowadzona tylko w Warszawie nigdy zaś w Londynie.

Wielu z tych błędzących zdaje sobie już dziś sprawę z niewłaściwych dróg, którymi kroczą. Ci częstokroć wartościowi ludzie nie znajdują jednak dość siły, aby przejść granicę dzielącą światopogląd londyński od światopoglądu nowej Polski. Tym ludziom winniśmy ułatwić przekroczenie tej granicy. Niejednokrotnie musimy zrezygnować z pewnych zadawionych żądań i uprzedzeń. Musimy przekreślić przeszłość i jeszcze raz otworzyć przed nimi drzwi nowej rzeczywistości polskiej. Jesteśmy przekonani, że nowa Polska, Polska demokratyczna, Polska ludowa, potrafi sobie zjednać wielu z tych, którzy, stojąc na uboczu lub

wręcz przeszkadzając, są dziś elementem wywołującym rozłam w narodzie. A nam potrzeba zgodnego współdziałania wszystkich z wszystkimi, potrzeba olbrzymich sił, potrzeba zwartości i jednności na tej drodze, która wiedzie ku lepszemu jutru Polski.

Stronnictwo Pracy, jako stronnictwo umiaru politycznego, stronnictwo środka, z wszystkich sił dąży do likwidacji urazów przeszłości. Na Kongresie Stronnictwa Pracy w dniu 1 grudnia w Warszawie minister dr Feliks Widy-Wirski tak sformułował stanowisko naszego stronnictwa w tej ważnej sprawie:

„Ktoś mógłby powiedzieć, że nie chcemy permanentnej rewolucji — ale to także prawda, że chcemy spokoju wewnętrznego i nie chcemy permanentnej kontrrewolucji. Wią-

że się to z rozładowaniem podziemia w Polsce, do czego Stronnictwo będzie dążyło.

„Polityczna amnestia, oczywiście tylko dla tych którzy choć jeszcze błędą — krwią bratnią rąk nie zbrukali — będzie postulatem Stronnictwa.

„Tutaj musi się znaleźć porozumienie i zrozumienie wokół jednego dzieła dla Lenino i Monte Cassino, Falaise i Kołobrzegu.”

Polityczna amnestia dla tych, którzy krwią bratnią rąk nie zbrukali — oto jedna z tez wyborczych listy nr 2 Stronnictwa Pracy. Sądzimy, że dobrze słuzymy interesom Narodu i Państwa, wysuwając ten postulat. Jeden tylko warunek stawiamy wszystkim nawróconym: szczerść ich nawrócenia i — co za tym idzie — lojalność wobec nowej Polski i jej przedstawicieli.

Przedłużenie wakacji szkolnych

BYDGOSZCZ (m). Nadeszło zarządzenie Ministerstwa Oświaty o przedłużeniu wakacji szkolnych do 18-go stycznia. Nauka szkolna wobec tego rozpocznie się w poniedziałek, 20 bm.

Strang w Londynie

LONDYN (obsl. wł.). Do Londynu przybył sir William Strang, mianowany zastępcą min. Bevena na konferencję zastępców ministrów spraw zagranicznych, która w dniu 14 bm. rozpocznie swe prace.

Przebudowa

baz lotniczych na Alasce

NOWY JORK (TASS). Jak donosi waszyngtoński korespondent agencji Associated Press, oficjalni przedstawiciele armii amerykańskiej oświadczyli, że wszystkie większe bazy lotnicze na Alasce są rekonstruowane w taki sposób, by mogły z nich korzystać superpotężne „twierdze latające” i inne ciężkie bombowce. Program Ministerstwa Wojny przewiduje zachowanie na Alasce jedynie dwóch batalionów liniowych, jednakże przewiduje możliwość jak najszybszego wzmocnienia tych oddziałów drogą przetransportowania wojsk samolotami.

Z życia dzisiejszych Włoch

Wyprawy po zboże

RZYM, w styczniu. **G**łodoziemiec, który przyjeżdża do Włoch nie może w pierwszej chwili zrozumieć, jak jest to możliwe, że w kraju tym panuje klęska głodowa, kiedy równocześnie można tu kupić wszystko, czego dusza zapagnie i to nawet przedmioty takie, które np. w zwyczajnej Anglii pozostają nadal niedostępne dla społeczeństwa. Kiedy zapytano pewnego razu premiera de Gasperi, dlaczego dla uzdrowienia sytuacji nie wywieza się po prostu wszystkich handlarzy z czarnego rynku, odpowiedź brzmiała: Bo są oni liczniejsi od policji! I to jest prawda, żadna siła policyjna nie jest w stanie zwalczyć tej powszechnej choroby, jakim jest czarny rynek. Środków żywności jest we Włoszech tak mało, że gdyby nawet były one sprawiedliwie rozdzielane, to nie gwarantowałyby one społeczeństwu minimum żywienia. A jeżeli rząd nie dotrzymuje nawet przydziału ustalonych racji, to nie można się dziwić, że wszelkie próby zlikwidowania nielegalnego handlu są z góry skazane na niepowodzenie.

Trzeba zdać sobie sprawę z faktu, że Włochy nigdy nie były samowystarczalne pod względem żywnościowym. Co prawda wysiłek rządu Mussoliniego w kierunku usamodzielnienia był duży, nie zmienił jednak zasadniczo sytuacji. Od 1935 r. to jest od wyprawy abisyńskiej Włochy znajdowały się właściwie w stanie wojny. Sankcje gospodarcze, a później naprężone stosunki polityczne sprawiły, że import żywności i surowców spadł do minimalnych rozmiarów, życie handlowe zamarło, a zniszczenia wojenne dopełniły reszty. W tym samym zaś okresie ludność półwyspu wzrosła do 46 milionów.

Już w sześć miesięcy po zawieszeniu broni każdy metr ziemi nadającej się pod uprawę był obsiany, a lato 1946 r. przyniosło rolnikom wcale obfite plony. Upoważniło to rząd do zwiększenia racji chleba z 250 do 300 gramów dziennie oraz do przydziału około 2 kg makaronu miesięcznie. Przed 1938 r. Włochy spożywały 8 mil. ton pszenicy, obecnie do rozdziału było jedynie 5 mil. ton przy równoczesnym

Każda wyprawa policji kończy się wykryciem wielu ton zboża. Oto pod łózkami znaleziono zapasy kukurydzy

większeniu liczby ludności. Sytuacja pogorszyła się jeszcze w ciągu jesieni, kiedy na skutek strajków w Ameryce UNRRA zamiast obiecanych 750.000 ton zboża dostarczyła zaledwie 315.000 ton. Ponieważ mięso pojawia się bardzo rzadko na stole przeciętnego Włocha, przydziały tłuszczu są również bardzo skąpe, nie można się dziwić, że ludność stara się ten brak zastąpić chlebem z wolnego rynku, którego cena jest 20 razy wyższa od ceny ustalonej przez władze na 8 złrów za 0,5 kg. Sprzedaje się nawet przydziały konserw UNRRA,

Trudna sytuacja żywnościowa — Walka o chleb — Chłop nie chce zdawać kontyngentów — Jak wybrnąć z dylematu?

ponieważ jedna puszka nie zaspokoi głodu licznej zazwyczaj rodziny, a pieniądze uzyskane z jej sprzedaży można obrócić na zakup chleba.

Nigdy przedtem rolnicy nie otrzymywali tak wysokich cen za swe produkty. Ale też nigdy przedtem nie musieli tyle płacić za u-

branie, sprzęty gospodarskie i narzędzia rolnicze. To też chłop próbuje wszelkimi sposobami, by nie odstawić zboża do śpiichrzów państwowych po cenach ustalonych przez rząd, znacznie niższych od cen wolnorynkowych. Kiedy okazało się, że jedynie 16% zebranej z pół pszenicy zostało odstawionych

Oddział policji przybył na wieś, by przeprowadzić rewizję za ukrytym zbożem. Jeden z gospodarzy nie chciał jej wpuścić do swej zagrody, zapewniając, że nie uległwa żadnym zapasom. Po-

nieważ stawiał czynny opór, został zaarrestowany. Jak widzimy na zdjęciu, trzech policjantów nie może sobie z nim poradzić.

Nowy skarb ziemi śląskiej

Dębowiec

potężny rezerwuar gazu ziemnego

Odkryte w okolicach Bielska złoża przewyższają zasobami Daszawę

Nie ma dziś chyba w Polsce człowieka, któryby nie zdawał sobie sprawy z tego, jak wielkie znaczenie dla naszej gospodarki opałowej ma gaz ziemny. Eksploatacja przedwojenna źródeł gazowych obejmowała Daszawę, Kałusz i Rostoki pod Jasłem.

Sieć gazociągów dalekobieżnych dzieliła się na 2 grupy: wschodnią i zachodnią. Pierwsza z nich obejmowała gazociąg na terenie byłego województwa lwowskiego, długości ok. 200 km ze źródłem gazu w Daszawie oraz sieć gazociągów na terenie byłego województwa stanisławowskiego długości ok. 50 km ze źródłem gazu w Kałuszu. Druga grupa zachodnia na ziemiach woj. krakowskiego i kieleckiego rozporządzała gazociągami o długości ok. 450 km ze źródłem gazu w Rostokach.

Złoża gazowe w Kałuszu i Daszawie, których możliwość produkcyjna dochodzi do 2.000 m³/min. na zasadzie nowoustalonych granicy znalazły się poza naszym terenem. Pozostało nam złoża gazowe w Rostokach oraz złoża gazowe w Strachocinie.

Eksploatacja złóż gazowych w czasie okupacji niemieckiej odbywała się w sposób rabunkowy; wg pomiarów dokonanych ostatnio, możliwość produkcyjna złoża gazowego w Rostokach spadła z powodu tej właśnie rabunkowej eksploatacji z 550 m³/min. w roku 1939, na 100 m³/min. w roku 1946.

Jeżeli chodzi o złoża strachocińskie, to jego cechą charakterystyczną jest mała stosunkowo produkcja przy wysokim ciśnieniu głowicowym co wskazuje na małą przepuszczalność produkującego piaskowca. Według pomiarów wykonanych na wiosnę 1946 r. złoża gazowe w Strachocinie, może produkować obecnie do 200 m³/min. Po pokryciu własnego zapotrzebowania źródło to zdolne

jest przetłaczać nowozmontowanym gazociągiem Strachocina — Iwonice do dalekobieżnego rurociągu podkarpackiego ok. 140 m³/min. gazu.

Jak wynika z przytoczonych cyfr, łączna zdolność produkcyjna złoża rostockiego i strachocińskiego wynosi ok. 250 m³/min. co daje niespełna 10 milionów m³ gazu miesięcznie.

Produkcja ta jest niewystarczająca i nie pokrywa zapotrzebowania licznych konsumentów. Jak dotychczas z pomocą przychodzi nam Rosja, z którą zawarliśmy umowę na dostawę gazu z rejonu daszawsko-oparskiego w wysokości 400 tys. m³ na dobę. Gaz ten zasila całą północną sieć naszych gazociągów, okręg tarnowski i Kraków, a nawet w ostatnim czasie gazociąg podkarpacki uzupełniany jest tym gazem w wysokości do 20 m³/min.

Nie należy jednak zapominać, iż z chwilą zbudowania przez Rosję rurociągu Daszawa — Lwów — Kijów z pomocy tej już nie moglibyśmy korzystać.

Będziemy jednak samowystarczalni. Wyśliki Centralnego Zarządu Przemysłu Paliw Płynnych, który prowadzi bez przerwy intensywną akcję poszukiwawczą nowych złóż gazowych uwięzione zostały prawdziwym sukcesem — z końcem września ub. r. dowiercono się do olbrzymiego złoża gazowego w Dębowcu.

Jeszcze przed pierwszą wojną światową w okolicach Bielska i Skoczowa zaobserwowano podczas wierceń za węglem przy głębokości 800 m silne wybuchy gazów. Wybuchy te były tak gwałtowne i intensywne, że z dalszych wierceń musiano zrezygnować. Jeszcze silniejsze objawy gazu dał otwór wywiercony w Dębowcu, gdzie już od głębokości 400 m napotkano na silne objawy

OBYWATELKO!

Jeśli pragniesz rozsądku i realizmu w polityce, umiarkowania w reformach, spokoju i ładu w kraju, realizacji ideałów chrześcijańsko-społecznych

głosuj na listę Stronnictwa Pracy

do magazynów, rząd włoski chwycił się drastycznych środków. Organizuje się bowiem wyprawy oddziałów policyjnych na wieś, których celem jest wykrycie ukrytych zapasów żywności. Wyprawy takie są obecnie na porządku dziennym. Oczywiście spotykają się one z jak najbardziej zdecydowanym oporem ludności wiejskiej, która nie chce wydać swych zbiorów za niską cenę, podczas gdy koszty utrzymania są bardzo wysokie. Dla wieśniaka, który pamięta jeszcze czasy faszystowskie, policjant został zawsze znienawidzonym narzędziem władzy centralnej, której postępowanie wydaje się być zawsze niewytłumaczalne i nie-

sprawiedliwe. Z oliwą ma rząd włoski jeszcze większe trudności, jak ze zbożem. Oliwę bowiem można łatwiej ukryć w małych baniaczkach. Ponieważ zaś oliwy nie sprowadza się wcale zza granicy cena jej na czarnym rynku wzrosła wielokrotnie więcej, aniżeli cena chleba.

Położenie rządu włoskiego w tych warunkach jest nadzwyczaj trudne. W miastach nie może on opanować sytuacji i zapobiec coraz częstszym demonstracjom robotników, którzy nie mają co jeść, na wsi zaś musi walczyć z chłopami, którzy nie chcą oddawać zboża, bo nie będą mogli za otrzymaną zapłatę niczego kupić.

Sprawa p. Kropki

Napisał Krystyn Mazurkiewicz

Czy wiecie, że przemawiał La Guardia? Czy wiecie, że Polska rąbie uporczywie węgiel? Demobill Kanadyjska pszenica! Orędzie Truman!

Kurs. Kurs drgnął. Masy banknotów utyli przez noc o wiele innych. Gdzie to się stało? Ktoś lekko skreci! ster „Queen Elisabeth”. W „Cafe Royal” w Paryżu strzelono do przywódcy monarchistów z Limy. Tak. Brylanty maharadży Pendżabu. Chiny

są głodne. Schumacher i... Sandwicze.

A więc?...
Abdykacje ostatnich królów. Za głupie grosze kupić można smak demaskowanej wielkości. Tańsze niż musztarda. A linie nóg królowej Hollywood? Oto ona. W takim muršlinie i przecięciu światła miękkich i głębokich.

Gazeta! Kupujcie gazetę!...
Na karty i kat, miód sztuczny. Poćwyzka gaź. Pan M. przespał w komisaracie. Nadmiar alkoholu. „Budżet oparty na spirytusie”. Statki z żelbetonu. Ograniczenia „atomowych odruchów”... Wszystko?

Nie.
Co jeszcze?
Coś o pani L. On kocha. Miłość. Tuberozy. Okrągły i czysty dźwięk hawajskiej gitary. Noc. Tygrys i piśtolet. Sundajska noc. Tak! Coś dla pana S. On jest smukły, nienaganny, zimny. Krawat o kolorze zczerniałej platyny. Ruleta i krąg głów. Potem jedna dziewczyna. I znowu miłość i on jest nawrócony. Wspaniałe!...

I jeszcze!
Zamach, dynamit, huragan w Meksico, koncerty!...

Gazeta! Kupujcie gazetę!...
I jeszcze o kimś. Jeszcze bardzo dużo.

Na poddaszu w wazonach owiniętych różową bibułką np. fuksje, te sprzed stu lat. Umierają bez barw. Pan Kropka wychodzi o szóstej. Kropka, to tokarz, bardzo zręczny tokarz. W smudze wąskich, równych strużek zapomina o wielu przykrych rzeczach. O tym, że mieszkanie jest ciasne, a dzieci czworo. O tym, że „polecały” buty, że na obiad!...

Czy jest coś dla niego, dla pana Kropki, dla szarego człowieka? Tak! Jego sprawa obchodzi nas bardzo. Jego dzieci, zręczni tokarze i może nawet budowniczo wie muszą mieć dobre mieszkanie. Muszą mieć buty. Pan Kropka zasłużył na to w okresie z „Dachau”.

Gazeta pamięta o nim!
To nie, że są w niej tułtpany i gursy. To jest błysk. Asfalt, który miękko ugniatła pneumatyk. Płaskość świata przecina się gdzieś indziej. Naturalnie wiemy o tym, że to nie jest wcale tam, gdzie w konglomeracie barw, światła i sensacji tańczy „boska X” opalona jupiterami i zlotem.

Jak więc rozstrzygnąć tę sprawę? Niech więc gazeciarze krzyczą: „Sprawa pana Kropki!”
A dopiero później: „Nowe sposoby undulacji włosów — dr S.” „Louis — czwarta runda — k. o.” „Coś więcej niż atom”...

Panie X, niech pan pomyśli o tym. Czy konieczne krawaty ma być tak „szlachetnie”... barwny, i czy na gwiazdkę dla panj Y, te pończochy, muszą mieć koniecznie markę „Sandor”...?

Zdzisław Eggers

Oredzie prezydenta Trumana O współpracę demokratów i republikanów

celem stabilizacji stosunków w Ameryce - Prez. Truman o polityce zagr. i wewn. USA

WASZYNGTON (obs. wł.). Prezydent Truman w dorocznym oredziu, wygłoszonym przed członkami obu izb Kongresu, zaapelował do zebranych, aby partia republikańska współpracowała z rządem, który jest reprezentantem partii demokratycznej. W dalszym ciągu swego przemówienia prezydent omówił sprawę traktatów pokojowych dla b. satelitów Niemiec i zaznaczył, że skonkretyzowanie pertraktacji w tych sprawach nastąpiło w samą porę, gdyż dalsze odwołanie tej sprawy mogło zachwiać równowagę polityczną. W rozmowach nad traktatem pokojowym z Niemcami — mówił prezydent — uwzględnione zostaną wszystkie sprawy związane z przyszłością Niemiec, a więc sprawa granic, produkcji przemysłowej i surowca oraz zagadnienie odszkodowań. Co do Austrii, Truman wypowiedział się za całkowitym uznaniem niepodległości tego kraju i szybkim wycofaniem wojsk okupacyjnych.

Następnie prezydent wyraził ubolewanie, że od maja 1946 do końca roku władze amerykańskie wydały tylko 5.000 zezwoleń na emigrację uchodźców z Europy do USA. Należałoby rozszerzyć możliwości imigracyjne do Stanów.

Ameryka jest krajem, który najwięcej żywności dostarczał do państw potrzebujących. Ogólna ilość dostaw przewyższa dostawy wszystkich innych państw razem wziętych.

Przechodząc do sprawy rozbiorzenia, prezydent oświadczył, że Stany Zjedn. nie mogą obniżyć

ilości swoich sił zbrojnych, zanim nie zostanie zagwarantowane zbiorowe bezpieczeństwo. Co do produkcji energii atomowej, prezydent Truman stwierdził, iż Ameryka nie chce utrzymywać monopolu dla siebie. Żąda jednak gwarancji na przyszłość, iż energia atomowa będzie używana wyłącznie dla celów pokojowych.

W sprawach polityki wewnętrznej, Truman wypowiedział się przeciwko wyższym cenom, stwierdzając, że taki stan rzeczy może doprowadzić do zachwiania budżetu

państwowego. Może dojść do tego, że konsument nie będzie mógł kupić tej ilości artykułów, która zostaje wyprodukowana. Prezydent zakończył swoje przemówienie wezwaniem do zgodnej współpracy obu stronnictw dla wspólnego dobra.

Tuż po przemówieniu prezydenta, jeden z członków Kongresu postawił wniosek, aby niewykorzystany roczny kontyngent imigracyjny do Stanów, rozszerzyć na przebywających w Europie liczących uchodźców.

Zezwolenia na wyjazd do Niemiec

otrzymają kupcy i przemysłowcy amerykańscy — Gen. Clay od 15. III. br. zastępcą gen. Mac Narneya

BERLIN (obs. wł.). Zastępca głównodowodzącego wojsk amerykańskich w Niemczech gen. Clay ogłosił nowe zarządzenia, zmierzające do podniesienia eksportu niemieckiego. Kupcom i przemysłowcom amerykańskim wydane będą zezwolenia na wyjazd do Niemiec celem zakupu maszyn dla Stanów Zjednoczonych. Droga zapłaty Niemcy znaj-

dą się w posiadaniu waluty dolarowej.

Następnie gen. Clay skrytykował ograniczenia celne wprowadzone przez władze francuskie w Zagłębiu Saary. Sprawa ta zostanie poruszona na konferencji w Moskwie. W dniu 15 marca rb. gen. Clay objmie stanowisko głównodowodzącego w strefie amerykańskiej, jako następcą gen. Mac Narneya.

Montgomery w Moskwie

„Dążeniem moim jest przyczynić się do zacieśnienia przyjaznych stosunków między Anglią a Związkiem Radzieckim” — oświadcza Montgomery

MOSKWA (obs. wł.). Marszałek Montgomery powitany został na dworcu moskiewskim przez marsz. Wasilewskiego. Obaj marszałkowie wymienili serdeczny uścisk dłoni. Przy dźwiękach radzieckiego i brytyjskiego hymnu narodowego, marsz. Montgomery przeszedł przed frontem kompanii honorowej. W uroczystości powitania wzięli udział wyżsi oficerowie radzieccy, ambasador W. Brytanii, oraz przedstawiciele Francji, Kanady, Australii i

Nowej Zelandii. W krótkim przemówieniu, wygłoszonym po powitaniu przed mikrofonem, marszałek Montgomery oświadczył: „Przybywam do Związku Radzieckiego jako żołnierz, aby oddać hołd potężnej armii radzieckiej, która najwięcej przyczyniła się do odniesionego zwycięstwa. Przeżyliśmy długą i straszną wojnę, w okresie której Zw. Radziecki przecierpiał najwięcej. Witam bohaterski naród radziecki. Dążeniem moim jest przyczynić się do zacieśnienia przyjaznych stosunków między W. Brytanią a Zw. Radzieckim, opartych na szczerości i zaufaniu.

Wieczorem marsz. Montgomery odbył rozmowę z marsz. Wasilewskim. Gość brytyjski wygłosił ma prelekcję przed marsz. Woroszyłowem oraz członkami

sztabu akademii wojskowej w Moskwie.

Traktat pokojowy z Włochami gotowy do podpisania

NOWY JORK (PAP) Sekretarz stanu Byrnes wręczył sekretarzowi generalnemu ONZ Trygve Lie tekst traktatu pokojowego z Włochami, uzgodniony ostatecznie na ostatnich posiedzeniach Rady Ministrów spraw zagranicznych, odbytych w Nowym Jorku.

W piśmie do Trygve Lie, sekretarz stanu Byrnes wnosi o przedstawienie traktatu z Włochami Radzie Bezpieczeństwa, w celu zaaprobowania go do 15 stycznia br. Podpisanie traktatu ma bowiem nastąpić w pierwszych dniach lutego.

Ameryka wypiera Anglię ze Środkowego Wschodu

LONDYN (TASS). Przedstawiciel angielskiego min. spraw zagr. scharakteryzował ogłoszoną umowę, na mocy której towarzystwo anglo-irańskie winno w ciągu 20 lat sprzedawać znaczną ilość ropy naftowej amerykańskiemu towarzystwu i według której oba towarzystwa winny przeprowadzić zbadanie konstrukcji drugiego rurociągu naftowego, jako transakcję czysto handlową, zawartą między dwoma koncernami.

Sprawozdawcy polityczni w Londynie uważają, że umowa ta ma znaczenie dyplomatyczne i posiada charakter na pół oficjalny, który może wywrzeć wielki wpływ na przyszły rozwój Środkowego Wschodu. Nie należy ignorować faktu, że rząd angielski jest poważnym akcjonariuszem anglo-irańskiego towarzystwa naftowego i tego, że umowa ta oznacza również wzmocnienie zainteresowania Stanów Zjedn. krajami Środkowego Wschodu. W szczególności przypuszczają, że transakcja ta może w znacznym stopniu wpłynąć na stosunek Stanów Zjedn. do problemu palestyńskiego, jeśli drugi rurociąg naftowy z Iranu do

wschodniej części morza Śródziemnego przechodzić będzie przez Haifę.

Poprzednio jeszcze ogłoszone drugie porozumienie, zgodnie z którym towarzystwo amerykańskie nabywa akcje arabsko-amerykańskiego towarzystwa naftowego, eksploatującego niektóre źródła naftowe w Saudii-Arabii, winno również wzmocnić wpływ Stanów Zjedn. na Środkowym Wschodzie.

Anglia zwalnia dalszych jeńców wojennych

BERLIN (PAP). Jak donosi brytyjska agencja prasowa w Niemczech, władze brytyjskie zamierzają zwalniać miesięcznie po 500 niemieckich jeńców wojennych. Brytyjskie władze wojskowe zarządziły, by zwalniane były osoby, które były ofiarami reżimu hitlerowskiego, bądź nie należały do partii hitlerowskiej, lub do organizacji z nią związanych, aktywni antyhitlerowcy w obozach dla jeńców, osoby, które były same, lub których bliscy byli prześladowani przez hitlerowców ze względów politycznych.

Co piszą inni?

Naczelny organ PPS naświetla sylwetkę głównego oskarżonego w procesie WIN w Warszawie:

„Osoba Jana Rzepeckiego i jego ciekawe, chwilami uprost sensacyjne wyjaśnienia ujawniły całą głębię otchłani, cały bezmiar nędzy ideowej i upodlenia moralnego polskiego reakcyjnego „podziemia”.

Sam Rzepecki, inteligent, pułkownik dyplomowany, przed wojną wykładowca Wyższej Szkoły Wojennej, podczas Powstania Warszawskiego jeden z najodważniejszych przywódców — stoczył się do zwykłych zbrodni kryminalnych, do mordów, rabunków, terroru, do służby dla obcego wywiadu. Członkowie podległej mu organizacji WIN nadużywali szczytnych słów „Wolność i Niepodległość”, by — po zainkasowaniu wynagrodzenia w dolarach — morderstwa i rabować.

Szczerze, wysoce inteligentne i, jak się zdaje, w znacznej części prawdopodobne zeznania Rzepeckiego, choć zmierzały do wybielenia jego osoby, odsoniły kulisy polskiej reakcji, jej kontakty z „Londynem”, jej oblicze moralne i polityczne.”

ŻYCIE WARSZAWY

Na marginesie bliskich rozmów Wielkiej Czwórki w Londynie — pisze „Życie Warszawy”:

„Jedynie wtedy wyniki konferencji londyńskiej stać się mogą podstawą decydujących i skutecznych obrad w Moskwie, w których nie zabraknie bez wątpienia — obok szeregu państw sojuszników — kraju, który pierwszy stawiał czoło agresji niemieckiej, tj. Polski.

Nie wątpimy również, że, jak to proponował rząd polski, uzgodniony ostatecznie traktat będzie podpisywany w Warszawie. Miasto, które imperializm niemiecki pierwsze w tej wojnie wybrał za cel dla swego lotnictwa; miasto, które już świadome swojej przegranej imperializm niemiecki postanowił znieść z powierzchni ziemi, zasługuje na to, by trwać w świadomości narodu niemieckiego jako groźne „memento”.

RZECZPOSPOLITA

„Rzeczpospolita” poświęca artykuł wstępny naszym osiągnięciom gospodarczym, pisząc m. in.:

„Wszystko to są osiągnięcia uzyskane w zdumiewająco krótkich odstępach czasu, w ciężkich warunkach braków aprowizacyjnych, braków odzieżowych i wielu innych, ale bez tych osiągnięć nie można sobie nawet wyobrazić normalizacji i stabilizacji życia państwowego. Podstawą życia gospodarczego w Państwie jest zawsze zrównoważona gospodarka budżetowa — i minister Dąbrowski we wspomnianym przemówieniu mógł z dumą powiedzieć, że nie emitujemy więcej banknotów na potrzeby budżetowe, lecz wzrost emisji obiegu pieniężnego dokonuje się wyłącznie na cele gospodarcze, tzn. emisja jest całkowicie kontrolowana. Na tej uporządkowanej polityce skarbowej opiera się też zasadniczo Trzyletni Plan Odbudowy, a nawet laik zrozumie, że bez takiego planu, należycie opracowanego, nie można odbudować kraju o tak potwornych zniszczeniach, jak Polska.”

Nominacja marsz. Woroszyłowa

MOSKWA (TASS). Marszałek Woroszyłow został mianowany wiceprzewodniczącym Rady Ministrów Związku Radzieckiego.

Bezpośrednie połączenie Hel — Katowice

WARSZAWA (PAP). W nowym rozkładzie jazdy PKP uwzględnili pociąg dalekobieżny Hel — Katowice. Z Katowic pociąg wyjeżdża o godz. 19.10 i przyjeżdża na Hel o godz. 12.20.

Uwaga wyborcy!

Wskazówki wyborcze

Ustawa o ordynacji wyborczej z dnia 22. 9. 1946 jest realizacją zapowiedzi Manifestu Lipcowego PKWN o „zwołaniu wybranego w głosowaniu powszechnym, bezpośrednim, równym, tajnym i stosunkowym Sejm Ustawodawczy, który uchwałę jako wyraziciel woli narodu nową konstytucję”.

Głosowanie rozpoczyna się o godz. 7 i trwa bez przerwy do godz. 19 (art. 51. 1.).

O godz. 19 przewodniczący zarządzi zamknięcie lokalu komisji. Odtąd mogą głosować tylko ci, którzy przybyli do lokalu przed godz. 19. Jeżeli wszyscy wyborcy, wpisani do spisu wyborców, oddali swe głosy, obwodowa komisja wyborcza może przed godz. 19-tą uznać głosowanie za skończone (art. 51. 2.).

Głosowanie odbywa się w następujący sposób: głosujący wymienia wobec komisji swoje nazwisko, imię i adres; gdy zostanie stwierdzone, że jest włączony do spisu, otrzymuje urzędową kopertę, wkłada do niej kartę do głosowania i doręcza przewodniczącemu komisji, który w jego obecności wrzuca kopertę do urny (art. 52. 1.).

Przewodniczący i członkowie obwodowej komisji wyborczej mogą żądać od głosującego przed oddaniem przezeń głosu stwierdzenia jego tożsamości; głosujący, nie posiadający dokumentów uznanych przez komisję za wystarczające, może powołać się

na świadectwo dwóch wiarogodnych osób, znanych komisji (art. 52. 2).

Decyzja komisji w sprawie tożsamości jest ostateczna (art. 52. 3).

Ułomni mogą posługiwać się przy głosowaniu pomocą osób zaufanych (art. 52. 4).

Głosowanie odbywa się przy pomocy kart do głosowania. Karta do głosowania jest barwy białej i zawiera jedynie wyrażony słowami lub cyframi numer listy kandydatów (art. 49. 1).

Numer może być odbity mechanicznie lub pisany (art. 49. 2).

Koperty winny być sporządzone z papieru nieprzejrzystego (art. 50. 1).

Nieważne są karty:

a) wrzucone do urny bez kopert lub w kopertach nieurzędowych,

b) zawierające inne znaki lub wyrazy poza numerem listy, wyrażonym słowami lub cyframi,

c) barwy oczywiście innej niż białej,

d) niewypełnione lub nieopiewające na żadną z ważnie zgłoszonych list,

e) znalezione w kopercie w większej liczbie niż jedna, o ile zawierają różne numery list (art. 58. 1).

W dniu głosowania nie wolno w promieniu 100 m od lokalu wyborczego, jak również wewnątrz tego lokalu wygłaszać przemówień, rozdawać ulotek, ani też agitować w inny sposób (art. 45)

U progu nowego okresu pracy na Wybrzeżu

Tezy „Zjazdu Wybrzeża” drogowskazem morskim na r. 1947

GDYNIA (tel. wł.). W drugim dniu zjazdu, jak wczoraj donosiliśmy, wygłosił referat „O perspektywach gospodarczego rozwoju wybrzeża” delegat Rządu do spraw Wybrzeża, inż. Kwiatkowski, który wszedł na trybunę przy rzesi- stych oklaskach całej sali. Wywo- dy swoje rozpoczął min. Kwiat- kowski od stwierdzenia, iż między Niemcami a Europą rozpoczyna się już gigantyczny wysięg pracy, w którym Polska bierze udział. Na- szą pracę nastawić musimy na Zie- mię Odzyskaną, głównie zaś na Śląsk i Wybrzeże. Dzięki inicjaty- wie i pomocy Rządu, ofiarą pracą tysięcy ludzi, dokonaliśmy wiele na Wybrzeżu, przywracając je z martwoty do życia. Po przedsta- wieniu cyfrowym osiągnięć Polski nad morzem, min. Kwiatkowski omówił konieczne postulaty na przyszłość, do których należy ko- mercializacja portów, stworzenie regularnych linii żeglugowych, pomnożenie instytucji gospodarczych, dalsze inwestycje, które w r. 1947 zaabsorbują 33% ogólnych nakła- dów państwa. Plan państwowy o- bejmuje również rozbudowanie flo- ty handlowej, stoczni polskich, u- ruchomienie Odry, rozbudowę prze- mysłu nadmorskiego itd. W wyni- ku tych wielkich inwestycji Gdynia i Gdańsk z końcem roku 1947 przeładują 13 milionów ton towa- ru, Szczecin zaś 3,5 mil. ton. Rów- nomiernie pójdzie rozbudowa linii komunikacyjnych i osiedli miej- skich. Ogólnym celem tych wysił- ków jest zachowanie na zawsze dla Polski Wybrzeża. Będzie ono nie- wątpliwie nasze — mówił min. Kwiatkowski — o ile zdołamy wy- dobyć z niego większe i bardziej pozytywne wartości, niż mogło się to stać w ramach pruskiej polityki państwowej. Wybrzeże jest widow- nią demonstracyjnego pochodu sił żywotnych narodu polskiego, które przyniosą w krótkim czasie tak wielkie rezultaty, jakich dziś ani określić, ani przewidzieć nie moż- na.

Referat min. Kwiatkowskiego przyjęty został przez zgromadzo- nych entuzjastycznie. Z kolei za- brał głos prezes CUP Czesław Bo- browski, który omówił znaczenie planu 3-letniego dla Wybrzeża i jego zaplecza.

Entuzjastycznie witane było wej-

ście prez. Bieruta na trybunę. W przemówieniu swym w serdecznych słowach dziękował prez. Bierut ze- branym za pracę na odcinku mor- skim. Przemawiał również krótko premier Osóbka-Morawski.

Zjazd został zamknięty odczyta- niem następujących tez:

I. Zjazd stwierdza, że pierwszy okres pracy na Wybrzeżu został za- kończony.

Okres ten doprowadził do:

a) uruchomienia portów Gdyni i Gdańska na skalę w pełni odpowia- dającą dzisiejszym potrzebom obrotu zagranicznego,

b) zapoczątkowania odbudowy i uruchomienia pozostałych portów z portem szczytńskim na czele,

c) związania Wybrzeża z zapleczem siecią komunikacyjną, która mimo luk technicznych potrafiła sprostać nawet szczególnie trudnym zadaniom nasilonego obrotu w pierwszej po- łowie 46 r., oraz przygotowania rzeki Odry do zagospodarowania w r. 1947,

d) odbudowania w mniejszym lub większym stopniu szerokiego wach- larza placówek związanych z morzem i Wybrzeżem, w tym rzedzie stoczni, a tym samym położenia podwalin pod przyszły wielostronny rozwój Wybrzeża,

e) nieoczekiwanie korzystnych — zwłaszcza na tle zniszczenia wojen- nego rybactwa polskiego — wyników w zakresie rybołówstwa morskiego,

f) przygotowania (poprzez akcje rewindykacyjną odszkodowań, zaku- pów zagranicznych, akcje dostaw UNRRA i zapoczątkowanie budow- nictwa własnego) do niemal dwu-

kratnego zwiększenia w r. 1947 ta- boru pływającego wszelkich kate- gorii,

g) znakomitego postępu w uspra- wianiu bazy energetycznej Wybrze- ża,

h) uporządkowania podstawowych zagadnień pracy i aprowizacji postępu dyscypliny pracy i jej wy- dajności, podniesienia kwalifikacji fa- chowej.

Spółród podstawowych trudności, hamujących rozwój Wybrzeża w do- tkliwy sposób ciąży nadal jedynie problem mieszkaniowy w Gdyni i Gdańsku.

II. Donosi, a na niektórych odc- inkach wprost olbrzymie osiągnięcia pierwszego okresu pozwalają w sto- sunku do r. 1947 wysunąć nowe, śmielsze zadania, a mianowicie:

a) zaplanowanie odbudowy wscho- dniego i zachodniego skrzydła Wy- brzeża do poziomu już osiągniętego w ramach zespołu Gdynia—Gdańsk,

b) sięgnięcie w odbudowie portów do robót wieloletnich o znaczeniu podstawowym przy równoczesnym kontynuowaniu wyrównania poziomu poszczególnych elementów uzbroje- nia portowego,

c) podjęcie wysiłków w kierunku nadania portom charakteru ośrodków handlowych i tranzytowych, a nie tylko przeładunkowych,

d) w obliczu nowej sytuacji geo- politycznej Nowej Polski zwrócenie szczególnej uwagi na związanie ca- lego społeczeństwa z morzem, w szczególności zaś położenie nacisku na wychowanie morskie młodzieży szkolnej i robotniczej,

e) zwiększenie wysiłku organiza-

cyjnego i inwestycyjnego na odcin- ku budownictwa mieszkaniowego (So- pot jako teren tylko mieszkaniowy) oraz urządzeń zdrowotnych i społecz- nych i ustawodawstwa żeglugowego.

f) osiągnięcie wyższego stopnia ko- ordynacji poszczególnych odcinko- wych działań na Wybrzeżu.

III. Zjazd upoważnia prezydium do przekazania właściwym resortom rządowym do wykorzystania w koń- cowych pracach nad narodowym pla- nem Gospodarczym na r. 1947 i Trzy- letnim Planem Odbudowy Gospodar- czej rezolucji poszczególnych komi- sji i referatów wygłoszonych na tych komisjach. Zjazd wyraża przekonanie, że ponowne zgromadzenie przedsta- wicieli zainteresowanych resortów i ogółu działaczy Wybrzeża u progu 1948 roku będzie stanowić cenny wkład w pełne wykonanie planu od- budowy na odcinku Wybrzeża i mo- rza.

Ilu jest katolików w Stanach Zjednoczonych?

CITTA-DEL-VATICANO. (Ob- sługa własna). Papież Pius XII otrzymał w dniach ostatnich szczegółową statystykę wzrostu liczby katolików w Stanach Zjed- noczonych.

Szczególnie imponująca jest cy- fra przyrostu katolików w USA. ciągu ostatniego półroczia. Wy- nosi ona blisko czterysta pięć- dziesiąt tysięcy.

Ogółem liczba katolików w Sta- nach Zjednoczonych wynosi obec- nie dwadzieścia cztery miliony, czterysta dwa tysiące dusz.

Katolicy posiadają znakomicie zorganizowaną prasę i rozwijają akcję charytatywną na wielką skalę.

Fala mrozów w Europie

WARSZAWA (obsł. wł.). Fala mrozów ogarnęła całą Europę. W święto Trzech Króli notowano w Austrii —31 stopni C, w Jugosła- wii —27, w Niemczech —22, Ho- landii —13, Francji i południo- wej Anglii —9 stopni. O silnych mrozach donoszą również z Bal- kanów i Hiszpanii. W Niemczech Holandii i Jugosławii zamarzyły rzeki i kanały tak, że żegluga rzeczna stanęła. Port w Kilonii pokryty jest lodem. Prace podję- ty tak w porcie, jak i w poblisk- ich kanałach łamacze lodu. W Austrii we wszystkich szkołach wakacje świąteczne przedłużone zostały do 20 stycznia br.

W Polsce notowano od 23 do 17 stopni C. Na wybrzeżu zimno

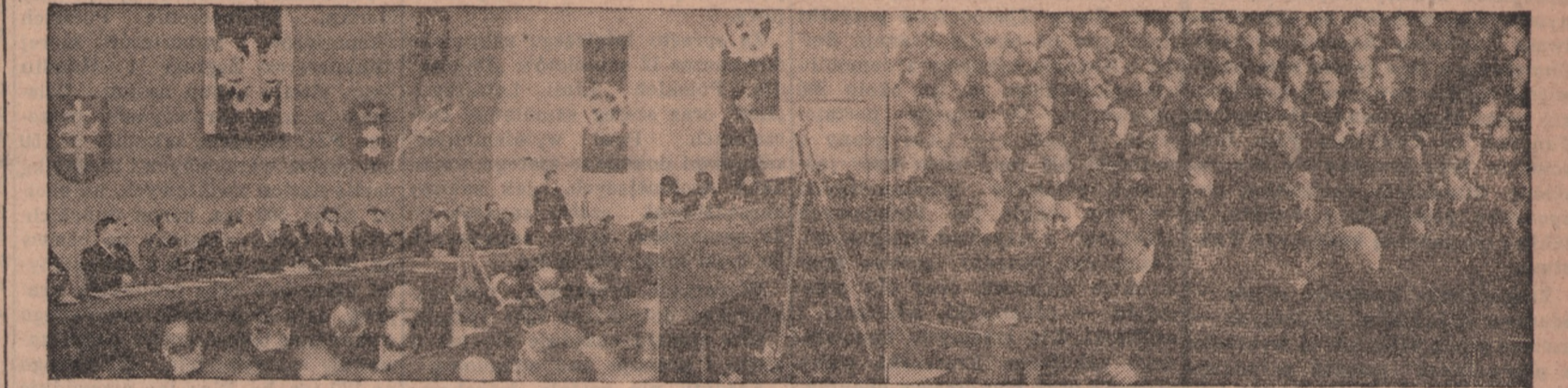
przypomina straszną zimę z lat 1928/29. Do morza napłynęło dużo ryb z rzek, w poszukiwaniu żywności. Poniżej Helu pojawiły się stada nurków polarnych, które przywędrowały aż do wybrzeża polskiego.

Fala mrozów wzmogła się rów- nież w Stanach Zjednoczonych, gdzie zanotowano liczne wypadki odmrożeńia.

W Anglii dzień wczorajszy był najzimniejszym dniem od 5 lat.

W Rzymie spadł pierwszy od kilku lat śnieg.

Obserwatorium niemieckie w Greifs- waldzie stwierdza, że fala zimnego powietrza napływa ze Związku Ra- dzieckiego i zbliża się do Europy Środkowej i Południowej.

(Od lewej) zdjęcie pierwsze: widok na prezydium Zjazdu z prezesem CUP Bobrowskim na czele. Zdjęcie dr- ugie: Wojewoda gdański Zralek wita zjazd jako gospodarz Wybrzeża. Zdjęcie trzecie: Prezydent KRN Bierut i wiceprezydent Szwabke prz- usłuchują się z uwagą obradom Zjazdu. Sala Auditorium Maximum Politechniki Gdańskiej zapelniona była uczestnikami do ostatniego mie- jscu. Foto - Ars Gdynia

Eugeniusz Szermentowski

66

Fike

Powieść z czasów Katarzyny Wielkiej

— Francuzi się nie spisują. — General jak żuk lśniący od orderów, akselbantów, epoletów, wodził palcem po dolnej wardze.

— Rossbach? — Pytający, ktoś z korpusu dyploma- tycznego, wypiał pierś ugwieżdżoną, jak puchacz, które- go rozdyma pycha i przyrodzona wspaniałość kształtów i upierzenia.

— Właśnie. Czy to nie skandal, żeby król Fryc z dwudziestudwutysięczną zaledwie armią na głowę po- bił 64 tysiące Francuza..!

— Tak, to straszliwa klęska, ekscelencjo! Pomyśleć tylko, w półtoragodzinnej walce tracą Francuzi 2.700 żołnierza, nie licząc pięciu tysięcy jeńców!

— Akcje Francji zjeżdżają na łeb na szyję. Ale król Fryderyk rzeczywiście cudów dokazuje. Pomyśl pan tylko, ekscelencjo, ten wspaniały oskrzydłający manewr spod Kłodzka i Świdnicy aż po Zonndorf..!

— Ale i Fermor uparty! Poważnie już zagroził Ber- linowi... Ach, gdyby tylko więcej jedności, gdyby tylko więcej solidarności w działaniach Rosjan. Francuzów i Austriaków, Fryc nie oglądałby Berlina, jak własnego ucha.

— Tak, gubi nas to, że każdy działa na własną rękę!

— Pokażemy jeszcze Prusakom, że będą zmykać gdzie pieprz rośnie... Rosjanie są łagodni, leniwi i spo- kojni. Ale podrażnieni, mają siłę i upór niedźwiedzia. Będą się posuwać naprzód bez względu na przeszkodę, będą tłuc łbem jak taranem...

— Panowie, imperatorowa nadchodzi — zawołał mi- ając ich mistrz ceremonii, hrabia Santi. Dał znak or- kiestrze, która nagle urwała. Santi przy drzwiach trzy-

kratnie uderzył w posadzkę długą, ochmistrzowską las- ką. Pary ustawiły się rzędem, tworząc szpaler.

— Elżbieta ukazała się w progu. Za nią następczyni i następca tronu, Razumowski, trzej Szuwałowie, Wo- roncow, Panin, kamerherzy, damy dworu. Głowy po- chyliły się nisko, jak kłosa zboża, po którym silny wiatr zawieje. Panie, ujawszy w dwa palce przody suk- ien, złożyły ceremonialny ukłon. Elżbieta przeszła szybko szpalerem, na prawo i na lewo kłaniając się gło- wą. Miała na sobie suknię ze srebrnej lamy; pierś jej zdobiła wstęga błękitna, zapięta brylantową gwiazdą. Zajęła fotel. Santi dał znak orkiestrze. Zagrzmiały trąby i puzony, zapłakał flet, zapiszczała pikulina.

Do angleza w pierwszej parze stanęła Elżbieta z Ra- zumowskim. W drugiej tańczył Piotr z Elżbietą Wo- roncow. W trzeciej Naryszkin z księżną Katarzyną Da- szkową, młodszą uroczą siostrą Elżbiety Woroncow. Wielka księżna nie tańczyła i miłym uśmiechem odmó- wiała zarówno Lwowi Naryszkinowi, jak i hrabiemu Hornowi.

Na kozetkach, w drzwiach, we framugach okien to- czyły się ożywione rozmowy.

— Wielka księżna nie tańczy... To dziwne, że dotąd nie ma hrabiego Poniatowskiego...

— Co z Bestużewym?

— Och, fałszywy alarm! Kanclerz padł ofiarą intryg de l'Hôpital'a. Imperatorowa zraziła się do markiza, że zanadto już nos wściubia w wewnętrzne sprawy...

— Pewnie. Biedny Bestużew! Wczoraj cesarzowa po- wiedziała o nim: rozpalili się wielki ogień i nie wiem teraz, jak go zgasić... Dowiedziawszy się, że bylemu kanclerzowi brak pieniędzy na codzienne domowe wy- datki, kazała mu dać tysiąc rubli i przeznaczyła po pięć rubli dziennie na zwykłe utrzymanie. Oto los kanclerza!

— General Fermor zajął już Elbląg, wiecie?

— Tylko patrzeć, jak wkroczy do Berlina...

— Ślicznie dziś wygląda imperatorowa, prawda eks- elencjo?

— W żadnym razie na swoje lata...

Wielka księżna w milczeniu obserwowała tańczących. Boże, skąd ten nos kalmucki u Piotra... Mały, zadarty, zupełnie pozbawiony kości nosowej... Jak trufel na pa- telni! Wzdrygnęła się na wspomnienie nocy kiedyś tak dawno z nim spędzanych... Czemu my great tak się spóźnia? I z ambasady francuskiej nikogo nie widać... Cesarzowa będzie urażona... Och, jak zabawnie wygląda poseł szwedzki z tą olbrzymią brodawką na nosie! Jak można robić posłem kogoś, kto ma tak śmieszny bro- dawkę... Ale myśl uparcie jak jastrząb krążyła wokół niego i choć zdawało się, że znikną nagle w obłokach niepamięci, zatracała się niewidoczna i ginęła na ho- ryzoncie, wypełnionym innymi obrazami, — przecież tak nagle jak zniknęła, powracała, drażyła mózg jak atmosferę, wpięła się pazurami, jak skrzydłami sze- leściła wspomnieniami...

Wtedy, zdawało się, że już wszystko bezpowrotnie stracone! Piotr — gorączka! — pośpieszył się. Aż mu imperatorowa głowę zmyła... Żeby nie robił z siebie idioty i nie ośmieszał dworu... Chciał rozgłosić po świe- cie wiadomość, iż go uczyniono rogaczem! I z wła- ciwą mu lekkomyślnością i brakiem wszelkiego charak- teru, tak jak dotąd szukał z Poniatowskim zwady, teraz nagle zaczął zabiegać o jego przwjażń. Dopomogła w tym wprawdzie Elżbieta Woroncow, która nagle postanowiła ująć sobie żonę swego kochanka. W trzy dni po awanturze Piotr i Woroncowa bilecikiem zaprosi- li Poniatowskiego do letniego pawilonu Mon-plaisir w dolnym ogrodzie. Piotr ścisnął mu rękę, wycalował po trzykroć w policzki: — czyż nie wariat z ciebie — powiedział — żeś mi się wtedy nie zwierzył ze wszyst- kim! Uniknęli byśmy całej tej zwady... A kiedy Ponia- towski w odpowiedzi zaczął wychwalać jego głęboką mą- drość wojskową, Piotr roztajał jak wosk. — Kiedyśmy się już tak zaprzyjaźnili — zawołał — to brak nam tu jeszcze kogoś! — Po tych słowach wszedł do sypialni Katarzyny, wyciągnął ją z łóżka — wariat! — ledwo jej dał czas wzuć pończochy bez trzewików i lekki narzucić szlafroczek.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Przed reorganizacją systemu kartkowego

Karta żywnościowa, która towarzyszy nam od 1939 roku, jest do pewnego stopnia synonimem chudych lat wojennych, symbolem ograniczeń i stosowania przez przeciętnego obywatela przymusowych oszczędności. Jest rzeczą zrozumiałą, że w okresie powojennym, z chwilą powrotu do normalnych stosunków gospodarczych, dostatecznego nasycenia rynku artykułami pierwszej potrzeby, karta żywnościowa musi zniknąć z naszego życia.

System kartkowy w Polsce, mimo, że nie był on systemem powszechnym, mimo, że nie objął on ludności rolniczej i lepiej sytuowanej ludności miejskiej, w miarę wzrostu zatrudnienia, uruchamiania coraz to nowych dziedzin przemysłu, zwiększał stale swój zasięg. W momencie jego największego nasilenia na górą 10 milionów osób zatrudnionych i ich rodzin, czyli około 40% ogółu ludności, korzystało z częściowej reglamentacji artykułów pierwszej potrzeby. Państwo, czerpiąc środki na cele zapotrzebowania kartkowego ze świadczeń rzeczowych rolników, z dostaw UNRRA oraz z importu, rozdzielalo je między potrzebujących, którzy ze względu na wysokość swego uposażenia, niewspółmierną do cen wolnorynkowych, nie byli w możności zaspokoić minimum swych potrzeb.

Środki, z jakich czerpało państwo, uległy jednak obecnie wydatnemu ograniczeniu. Złożyło się na to zmniejszenie świadczeń rzeczowych w czerwcu ub. r., zmniejszenie dostaw UNRRA na jesieni ub. rku, dostaw, które zresztą trwać będą jedynie do dnia 1 kwietnia. W ten sposób Państwo dysponowało właściwie jedynie tylko zakupami, dokonywanymi na wolnym rynku w kraju za pośrednictwem Funduszu Apropizacyjnego. Obciążenie z tego tytułu było oczywiście bardzo poważne i, praktycznie rzecz biorąc, oznaczało dopłatę Państwa do Funduszu Płac. Stosowanie tego systemu z drugiej strony utrudniało racjonalną gospodarkę przemysłu i handlu, a także i gospodarkę budżetową Państwa.

Zapotrzebowanie kartkowe objęło — zdaniem czynników oficjalnych — szersze grono osób, niż to wynikało z pierwotnych założeń gospodarczych. Założenia te uznawały istnienie wolnego rynku, na którym place kształtowały się wysoko w zależności od poziomu cen. Zapotrzebowanie kartkowe zaś pomyślano było w pierwszym rzędzie dla tych grup obywateli, którzy otrzymując od Państwa niskie place, zobowiązani byli do różnego typu świadczeń na rzecz Państwa, oddawanych w formie usług, albo dostaw po cenach sztywnych. Obecnie w miarę powrotu do normalnych warunków gospodarczych, Państwo rezygnuje stopniowo z tego systemu świadczeń. W ten sposób rozszerza się zakres grup wolnorynkowych, które zgodnie z założeniami, nie powinny korzystać z kart zapotrzebowania.

Z wyżej wymienionych powodów Rząd przystąpił obecnie do poddania rewizji dotychczasowego systemu kartkowego i przystosowania go do nowych warunków. Nie oznacza to, aby miał on ulec całkowitemu zniesieniu, aby grupy ludności niedostatecznie wynagradzane miały być pozbawione pomocy. Chodzi jedynie o zmniejszenie ponoszonych dziś przez Państwo ciężarów. Prace w tej dziedzinie są poważnie zaawansowane. Polegają one z jednej strony na pewnym ograniczeniu ilości kart zapotrzebowania, z drugiej strony na uczynieniu systemu udzielanej pomocy żywnościowej bardziej przejrzystym, przejście go w pewnym stopniu przez zainteresowane resorty czy instytucje gospodarcze. Znaczy to, że część społeczeństwa, które korzystało z zapotrzebowania kartkowego, będzie go, po zamierzonej reorganizacji, pozbawiona. Pomoc tę zastąpić ma usprawnienie dystrybucji towarowej, niedopuszczenie do nieumotywowanych

ŻYCIE GOSPODARCZE

Produkcja materiałów budowlanych w roku ubiegłym i bieżącym

Produkcja materiałów budowlanych ma dla tak zniszczonego wojną kraju, jakim jest Polska, kapitalne znaczenie, warunkuje bowiem wszelką akcję odbudowy. Dzięki odzyskaniu Ziemi Zachodnich nasze możliwości produkcyjne wzrosły znacznie, pozwalając nam na pełne pokrycie zapotrzebowania wewnętrznego, a nawet na eksport za granicę.

W ubiegłym roku przemysł materiałów budowlanych wszedł już do grupy wielkich przemysłów, zatrudniając około 50 tys. robotników. Produkcja tego działu przemysłu jest bardzo różnorodna, obejmuje cement, wapno, szkło, porcelanę, fajans, porcelanę elektrotechniczną, szamoty, cegły, papę i materiały izolacyjne. Wykonanie planu w poszczególnych gałęziach przedstawia się następująco: cement wyprodukował w ciągu roku 1.324.000 ton wykonując plan w 102%, szkło taflowe dało 7.693.000 m kw. realizując plan w 104%, cegły budowlanej otrzymaliśmy 38 milionów sztuk, wykonując plan w 88% (niewykonanie spowodowane zostało koniecznością ograniczenia produkcji wobec dużych ilości cegły porożbiorkowej), papy dachowej wyprodukowano 14 milionów m kw., realizując plan w 108%, w porcelanie plan został również

przekroczony, kamieniolomy wykonały 130% planu (ok. 300 tys. ton), reszta działów wykonała plany produkcyjne w ok. 100%.

Najważniejszą gałęzią wytwórczości w przemyśle materiałów budowlanych jest cement. Koniunktura na ten artykuł na rynkach światowych jest olbrzymia. Każdą zbywającą nam ilość możemy sprzedać po wysokiej cenie za dewizy zagraniczne. Mamy 12 czynnych wielkich cementowni, których produkcja na 1947 rok planowana jest w ilości 1.450.000 ton. Ok. 450 tys. ton można by przeznaczyć na eksport, gdyż 1 milion ton pokryje przypuszczalnie krajowe zapotrzebowanie. Aby plan ten osiągnąć, należy przeprowadzić kapitalne remonty zniszczonych przez wojnę maszyn, usprawnić przelotowość młynów i zwiększyć wydobywanie kamieniolomów.

W szkło szybowym przewiduje się podniesienie produkcji w 1947 r. do ponad 9 milionów metrów

Przed nowym sezonem ogrodniczym

Przed zbliżającym się sezonem ogrodniczym Związki Ogrodnicze rozpoczęły akcję zaopatrywania swych członków w nawozy sztuczne. Po uzyskaniu przydziałów

kw., co da pełne nasycenie rynku krajowego i pozwoli na znaczny eksport. W produkcji butelek nastąpi znaczne podniesienie ilości wytwarzanego towaru przez uruchomienie zespołu hut w Pieńsku nad Nysą. W galanterii szklanej planuje się podniesienie jakości i ilości wyrobów oraz dalszy rozwój produkcji kryształów.

Przemysł porcelany da w 1947 r. pełne pokrycie zapotrzebowania na porcelanę elektrotechniczną, co ułatwi znacznie wykonanie ogólnych planów elektryfikacyjnych i energetycznych. Stołowa porcelana, idąca już w dużej ilości na eksport, będzie wyrabiana w wyższych gatunkach, co pozwoli osiągnąć wyższe ceny na rynkach międzynarodowych. W fajansie przejdzie się na surowce krajowe. Po całkowitym zaspokojeniu potrzeb kraju, część wyrobów fajansowych będzie mogła również iść na eksport.

Planowana jest również modernizacja wapienników, uruchomienie produkcji wapna rolniczego, jak również rozszerzenie produkcji gąszonego proszku wapiennego w workach.

oraz po doliczeniu dotychczasowych zakupów ogrodnictwo, zdaniem fachowców, nie powinno odczuwać braku nawozów. Natomiast wazwymnietwo cierpi na brak nawozów stajennych. Stwarza to konieczność przejścia z przygotowaniami rozsąd roślin warzywnych do szklarni ogrzanych, a więc poczynienia znacznych inwestycji.

Powróciła z Danii delegacja f-my Hortus, Zjednoczenie Polskich Eksporterów i Importerów, której Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagr. zleciło zakup nasion. Delegacja z mgr Girdwoynem, prezesem PZO na czele, zakupiła ok. 50 ton nasion warzywnych i niewielką partię nasion kwiatowych, na ogólną sumę 500 tys. koron duńskich. Nasion tych wystarczy na obsiew ok. 50 tys. ha. Łącznie z zakupionymi uprzednio oraz produkcją krajową, daje to możliwość całkowitego wykonania tegorocznego planu zasiewów warzywnych, obliczonego na 120 tys. ha. Plan ten przewiduje podwyższenie o 50% dotychczasowego arealu pod warzywami, który wynosił 80 tys. ha.

Konie z Danii

Zgodnie z umową handlową zawartą z Danią, pierwsze transporty koni przybywają już do Polski. Rozprowadzenie koni zostało powierzone Związkowi Sam. Chłopskiej. Pierwszy transport w ilości 172 koni został już rozdzielony na powiaty, drugi w ilości ponad 700 wyładowuje się w Gdyni.

85% z ogólnej ilości zakupionych koni zostaje skierowane na Ziemię Odzyskaną, gdzie osadnicy mają otrzymać konie na kredyt.

Zapotrzebowanie kupiectwa na materiały budowlane

Ogólnopolski Związek Zrzeszeń Kupców Materiałów Budowlanych i Cementu wręczył ostatnio w Centralnym Urzędzie Planowania zestawienie zapotrzebowania kupiectwa prywatnego na materiały budowlane na lata 1947—1949 w ramach planu trzyletniego.

Warto podkreślić, że zapotrzebowanie tylko na rok 1947 wyraża się m. in. w następujących cyfrach: cement około 470 tys. ton, wapno około 150 tys. ton, papa 1,2 mil. rolek, szkło okienne 850 tys. m kw., cegła 150 mil. sztuk.

Organizacja detalistów tekstylnych

Obecna sytuacja w dziedzinie dystrybucji towarów włókienniczych powoduje konieczność usprawnienia aparatu rozdzielczego, w szczególności na odcinku detalu, który z powodu szeregu braków o charakterze organizacyjnym wykazuje jeszcze dużo niedomagań.

Doceniając wagę tego zagadnienia Naczelna Rada Zrzeszeń Kupieckich rozpoczęła specjalną akcję, zmierzającą do właściwego zorganizowania kupiectwa detalicznego branży włókienniczej. W pierwszym rzędzie przystąpiono do organizacji detalistów tej branży na terenie poszczególnych województw.

Złóż ofiarę na Pomoc Zimowal

Realizacja pożyczki amerykańskiej

W ramach udzielonej Polsce przez Stany Zjednoczone pożyczki dokonano na terenie Francji, Belgii i Niemiec zakupów z demobilu amerykańskiego m. in. około 300 parowozów, 20 kranów portowych, w tym pływające kranie o nośności 100 ton, około 4.000 jednostek pojazdów mechanicznych (w tym około 150 10-tonowych „Macków“ o napędzie Dieslowym). Zakupiono ponadto gotowe konstrukcje mostowe, oraz dla przemysłu — obrabiarki, wiertarki i szlifierki. Dla przemysłu budowlanego zakupiono kruszarki, walce drogowe oraz kompresory pneumatyczne. Z innych sprzętów i warsztatów wymienić trzeba warsztaty samochodowe, warsztaty pływające dla portów i warsztaty kolejowe.

Ze sprzętu lotniczego zakupiono dotychczas 12 samolotów „Dakota“ dla Polskich Linii Lotniczych „Lot“ oraz szereg samolotów ćwiczebnych. Poza wymienionymi zakupami dokonano szeregu transakcji drobniejszych, jak zakupy narzędziowni, części zapasowych do samolotów, części zapasowych do łodzi motorowych itd.

W ramach przyznanej pożyczki odebrano dotychczas 75% sprzętu. 45% sprzętu znajduje się już w kraju i pracuje nad odbudową. Kredyty nie zostały dotychczas wyczerpane. Zakupy trwają dalej — obecnie na terenach okupowanych Niemiec.

Narodowy plan gospodarczy (9)

Przemysł hutniczy

Przewidziany Planem Odbudowy Gospodarczej rozwój górnictwa węglowego i energetyki zapewni całemu przemysłowi polskiemu potężne źródła energii. Aby jednak oparty na nich przemysł nasz mógł odbudować się szybko i produkować coraz więcej najbardziej potrzebnych artykułów — trzeba mu także dostarczyć wielkich ilości stali i żelaza. Fabryki wagonów i lokomotyw, rozbudowa szlaków kolejowych, fabryki samochodów i traktorów, fabryki maszyn i narzędzi rolniczych, urządzenia mechaniczne dla wszelkiego rodzaju produkcji przedmiotów codziennego użytku — potrzebują przede wszystkim wyrobów przemysłu hutniczego.

Dlatego też projektowany jest poważny rozwój produkcji tego przemysłu w ciągu najbliższych trzech lat:

Surówki zamierzamy wyprodu-

żyć cen, nasycenie rynku artykułami rolniczymi, jak i przemysłowymi. Kartki żywnościowe zostaną ograniczone wyłącznie do tych kategorii pracowników, którym dziś jeszcze nie można zapewnić dostatecznych wynagrodzeń, a których wysiłek z ogólnonarodowego punktu widzenia przedstawia dużą wagę.

kować w 1947 r. — 800.000 ton, w 1948 r. — 1 milion 200.000 ton i w 1949 r. — 1 milion 300.000 ton wobec 650.000 ton produkcji obecnej. Stali surowej w 1947 r. 1 milion 400.000 ton, w 1948 r. — 1 milion 750.000 ton, w 1949 r. — 2 miliony ton wobec 1 miliona 100.000 ton obecnie.

Wyrobów walcowanych w 1947 r. — 1 milion 150.000 ton, w 1948 r. — 1 milion 250.000 ton, w 1949 r. — 1 milion 500.000 ton wobec 800.000 ton obecnie.

Produkcję cynku planuje się na 110.000 ton w roku 1949, wobec 54.000 ton obecnie, blachy cynkowej — 48.000 ton w 1949 r. wobec 19.000 ton obecnie, wreszcie ołowiu — 20.000 ton w roku 1949, wobec 8.000 ton obecnie.

Oznacza to, że produkcja surówki stali surowej i wyrobów walcowanych będzie w 1949 r. blisko o połowę większa niż przed wojną, produkcja cynku i ołowiu zrówna się z przedwojenną, blachy cynkowej zaś będziemy wyrabiali prawie dwa razy więcej niż w roku 1938.

Należy tu podkreślić, że zniszczenia w przemyśle hutniczym oceniamy na około 400 milionów złotych przedwojennych. Ponadto urzadzania obecne są przestarzałe, tak że na przykład z 19 wielkich pie-

ców dwa tylko są względnie nowe (zbudowane w roku 1935).

Główny nacisk kładzie plan na zwiększenie produkcji wyrobów walcowanych, bowiem obecnie walcownie nie nadążają za stalowniami. W tym też przede wszystkim kierunku będą szły inwestycje, które ogólnie biorąc przedstawiają się następująco.

Planuje się budowę: koksowni na Hucie „Kościuszkę“ o produkcji 300.000 ton rocznie, dwóch wielkich pieców o wydajności 600 ton na dobę, bloomingu (urządzenie do walcowania stali) na Hucie „Bobrek“ walcowni stali na Hucie „Kościuszkę“, walcowni blachy w Sędzimirze i walcowni rur w Sosnowcu. Ponadto przewiduje się wykończenie 6 pieców martenowskich, których budowa została już rozpoczęta, jak również unowocześnienie urządzeń poszczególnych zakładów.

Ogólny koszt inwestycji w przemyśle hutniczym ocenia się na 7 miliardów zł w roku 1947, 8 miliardów w roku 1948 i 11 miliardów 200 milionów zł w roku 1949. przy czym 75 proc. inwestycji — pod względem ich wartości ma być dokonane przy pomocy środków krajowych, 25 proc. zaś będziemy musieli wykonać przy pomocy zagranicznej.

Aby odbudowujący się przemysł hutniczy mógł w pełni wykorzystać swój potencjał, trzeba będzie dostarzyć naszym hutom wielkich ilości surowców, a mianowicie w ciągu 3 lat: 8 milionów ton rudy żelaznej, 2 miliony 140.000 ton żel-

mu, 2 miliony 570.000 ton rudy cynkowej i 12 milionów 400.000 ton węgla.

Węgiel i rudy cynkowe posiadamy w kraju w wystarczającej ilości, natomiast wydobycie rudy żelaznej nie pokryje zapotrzebowania. Naprzykład w roku 1949 — przy zmechanizowaniu i unowocześnieniu kopalń — będziemy mogli wydobyc nie więcej niż 950.000 ton rudy, resztę zaś będziemy musieli przywieźć ze Szwecji i Związku Radzieckiego, placąc przede wszystkim węglem.

Oprócz odbudowy zakładów i znacznego podniesienia ich wydajności Przemysł Hutniczy będzie miał za zadanie również znaczne podwyższenie jakości swych wyrobów. Przewiduje się też uruchomienie bardzo wartościowej produkcji metalów kolorowych.

Wyprodukowane przez stutysięczną rzeszę pracowników przemysłu hutniczego wyroby zasłią cały kraj w tak potrzebne na każdym kroku stal, żelazo i blachę. Dla przykładu podajemy przewidziany planem rozdział wyrobów walcowanych na zaspokojenie różnych potrzeb kraju: dla przemysłu przewiduje się w ciągu lat 1947—1949 3 miliony 350.000 ton tych wyrobów, dla komunikacji — 1 milion 200.000 ton i na odbudowę miast i wsi 250.000 ton. Ponieważ produkcja nasza będzie jeszcze nieco mniejsza od zapotrzebowania krajowego, będziemy musieli sprowadzić około 900.000 ton wyrobów walcowanych z zagranicy.

Proces Komendy Głównej WIN w Warszawie (1)

Kulisy Powstania Warszawskiego

Dzieje Armii Krajowej w świetle zeznań osk. Rzepeckiego

Warszawa (PAP). W dalszym ciągu procesu przeciw komendzie głównej WIN osk. Rzepecki zeznaje co następuje:

Pod koniec 1942 r. powstała nowa inicjatywa. Osk. po rozmowie z gen. Rodeckim spowodował skierowanie oficjalnego pisma do ówczesnego delegata rządu Cyryla Ratajskiego. Dowódca AK wskazywał na konieczność zadekretowania przez rząd zawczasu szerokiej reform społecznych w duchu tych, które są dziś realizowane, ażeby w ten sposób stronnictwa dające platformę rządowi przyjęły uroczyste zobowiązanie przeprowadzenia tego rodzaju reform. W tym czasie delegaturę przejął Piekalkiewicz, który w czasie krótkiego urzędowania nie zdążył nic zrobić i w lutym 1944 r. został aresztowany. Odpis poszedł do Naczelnego Wodza do Londynu. Odźwięk nastąpił dopiero po długim czasie już po śmierci Sikorskiego w postaci depechy, w której Naczelnny Wódz zapytuje, o jakich reformach społecznych myśli dowódca AK. Oskarżony nalegał na udzielenie Naczelnemu Wodzowi odpowiedzi. Odpowiedź ta była niemal już sformułowana, jako minimum przewidywała ona radykalną reformę rolną, uspołecznienie przemysłu i wprowadzenie rad zakładowych.

Nowy dowódca AK Bór stał jednakże na stanowisku całkowitej abstynencji politycznej i wszystko, co traciło działalnością polityczną przekazywał delegatowi rządu. Ta sprawa również utknęła w Delegaturze.

Wzrost wpływów prawicy

Mniej więcej w połowie wojny dał się zaobserwować wyraźny wzrost wpływów prawicy i to zarówno w kraju jak i zagranicą. Ze względu na dość konsekwentną abstynencję ugrupowań lewicowych — mówi osk. Rzepecki — wszystkie stanowiska kluczowe w Delegaturze obsadzone były przez ludzi z prawicy, co miało swoje następstwa później. Prof. Piekalkiewicz próbował ten stan zmienić. W roku 1943 doszło do rozdźwięku w łonie Stronnictwa Narodowego pomiędzy narodowcami w rządzie gen. Sikorskiego a grupą Bieleckich. Rozdźwięki te przeniosły się na kraj i po okresie wahań, Krajowe Stronnictwo Narodowe opowiedziało się za Bieleckim. Wpływy prawicowe wzrosły po śmierci gen. Sikorskiego i po aresztowaniu gen. Roweckiego. General Sosnkowski miał wówczas dość bliskie stosunki z prawicą, czego refleks zaznaczył się w kraju, gdy przyszło zagadnienie wcielenia NSZ do AK.

Jeśli idzie o Komorowskiego, to był on teoretycznie apolityczny, ale był niewątpliwie sympatykiem Stronnictwa Narodowego i pozostawał pod wpływem prezesa Stronnictwa Narodowego i Delegata Rządu. Zdaniem oskarżonego Komorowski nie zdradzał jednak ambicji osobistych odegrania jakiejś wybitniejszej roli.

Wywiad AK

Oskarżony stwierdza, że wpływy prawicy zakorzeniły się szczególnie w kontrwywiadzie AK, gdzie panowały inklinacje do ONR. Osk. Rzepecki podkreśla, że nie należy mylić wywiadu z

Jak działał wywiad AK w czasie okupacji — Zbrodnie NSZ — Sprawa połączenia AK z NSZ - Plan ogólno-krajowego powstania - Depesza gen. Sosnkowskiego — Zetknięcie z Armią Czerwoną

kontrwywiadem. Mieszanie tych pojęć dzieje się z niewątpliwą krzywdą dla tych tysięcy żołnierzy AK, którzy w służbie wywiadu pracowali i ginęli, i którzy dali swój wielki wkład w walce z Niemcami.

Gen. Sikorski niejednokrotnie przesyłał pochwały i podziękowania za prace wywiadu AK. Stwierdzał on w swoich rozkazach, że sprzymierzeńcy anglosaszy, prawie 75% wiadomości o tym, co się dzieje w Rzeszy Nie-

mieckiej, w przemyśle, w komunikacji, portach, na lotniskach, w bazach łodzi podwodnych czerpali od wywiadu AK. Ostatnim ważnym wyczynem było zdobycie części mechanizmu VII, które zostały przewiezione po zdobyciu ich przez wywiad AK, specjalnym samolotem do Anglii przez znanego pilota balonowego ppłuk. Hynka. Niewątpliwie przyczyniło się to bardzo poważnie do sparaliżowania działalności tej broni.

Powstanie NSZ

Oskarżony omawia szczegółowo historię NSZ. Otóż gen. Rowecki w swoich dążeniach scaleniowych miał duże trudności, zwłaszcza ze Stronnictwem Narodowym. W listopadzie 1942 Stronnictwo Narodowe zrezygnowało z opozycyjnego stanowiska. W styczniu 1943 nastąpiła frouda w Stronnictwie Narodowym i część jej działaczy wśród których wybitną rolę odgrywał adwokat Zbigniew Stypułkowski, dokonała połączenia taktycznego z ONR, powołała konkurencyjne władze polityczne i zaczęła formować Narodowe Siły Zbrojne.

NSZ powstały więc jako protest, przeciw wcieleniu do AK Narodowej Organizacji Wojskowej. W skład NSZ weszły oddziały ONR i część NOW.

Powstanie NSZ spotkało się z kontrakcją ze strony dowództwa AK. Wobec aresztowania prof. Piekalkiewicza odpowiednio oświadczenie ukazało się pod firmą następnego delegata w marcu 1942 w Biuletynie Informacyjnym. Wyraźne potępienie NSZ wywołało wzmrożoną falę ataków na AK i Delegaturę. Atakowano rząd gen. Sikorskiego, jako masoński — wprawdzie nie jako żydowsko-komunistyczny, ale bliski temu, wykpiwano demokrację itd. choć teoretycznie uznawano legalność rządu gen. Sikorskiego, to jednak praktycznie go zwalczano.

Zbrodnia działalność NSZ

Działalność NSZ szczególnie szybko objęła białostockie. Działalność NSZ rozwijała się w sposób niezbyt pochlebny, można było nawet stwierdzić pospolite rabunki. Oskarżony stwier-

Stosunki polsko-radzieckie

Po krótkiej przerwie oskarżony przystępuje do omówienia stosunków polsko-radzieckich jako jednego ze źródeł tragedii AK. Wedle określenia oskarżonego, były to za zasłoną dyplomatycznej kurtuazji stosunki wrogie, przy czym wrogość ta była dotkliwsza dla strony słabszej.

Oskarżony podkreśla, że następstwa tych stosunków polsko-radzieckich były dla Polski w latach 1939—1941 dotkliwe. General Sikorski dokonał w roku 1941 próby zmiany tego stanu. Organ podległy gen. Sikorskiemu, do których należał oskarżony, zajmowały takie samo stanowisko jak general. Starano się wyciągać z układu, wszystkie dobre strony, w nadziei, że sprawy nie-

dzia z naciskiem, że były kontakty NSZ przez kontrwywiad z gestapo.

ONR i NSZ nie gardziły morderstwami, które dotyczyły różnych kół politycznych, nawet sięgnęły do szeregów AK. Zastępca osk. Rzepeckiego inż. Makowiecki zamordowany został wraz z żoną przez NSZ.

Z kolei oskarżony Rzepecki omawia fakt wymordowania pod Borowem 9 sierpnia 1943 oddziału leśnego Armii Ludowej. Początkowo nie było wiadomo kto to zrobił, dochodzenia trwały kilka miesięcy, oficjalny komunikat dowództwa Armii Krajowej został opublikowany dopiero z początkiem listopada.

Przejawem wzrostu wpływów prawicowych było nawiązanie jesienią 1943 roku rozmów na temat włączenia NSZ do AK. Rozmowy te wznowione w roku 1944, doprowadziły z pominięciem sztabu AK do zawarcia układu, który dla sztabu tego stanowił szokowanie.

Oskarżony Rzepecki podkreśla, że czynniki NSZ-owskie uważały go za swego wroga i intensywnie zwalczały. Do Londynu szły żądania skasowania Biur Informacji i Propagandy.

Oskarżony stwierdza, że wcielenie NSZ do AK właściwie nigdy nie nastąpiło. Ogłoszenie rozkazu przyczyniło się tylko do wytworzenia zamętu, gdyż niżej dowódcy AK powiązali się zupełnie niepotrzebnie w wielu miejscach z NSZ przed uzgodnieniem tego na szczeblu wyższym jako generalowie podpułkownicy itd. Rozkaz był dyskontowany w czasie powstania i po powstaniu, a bodajże i w roku 1945 przez czynniki ONR, które legitymowały się w ten sposób firmą AK.

uregulowane znajdują pomyślnie rozwiązanie w przyszłości. Dotyczyło to przede wszystkim sprawy granic wschodnich.

Niemal równocześnie londyńscy przeciwnicy gen. Sikorskiego nadesłali obszerny dossier, które miało udowodnić, że gen. Sikorski uległ i zawiódł, bo mógł on uzyskać lepsze warunki. General Rowecki kazał głęboko schować te materiały i tylko kilku ludzi było z nimi zaznajomionych. Przypuszczalnie jednak materiały musiały być przysłane do kraju w większej ilości egzemplarzy, gdyż ślady znalazły się w organach prasy podziemnej.

Akcja przeciw Sikorskiemu była ułatwiona przez pewne fakty polityczne, przez pewne niedo-

mówienia. Już wtedy było wiadome, że alianci zachodni naciskają na rząd polski, aby się nie domagał żadnych konkretnych zapewnień, a z drugiej strony alianci zachodni nie chcieli podejmować żadnych dyskusji na temat granic zachodnich. Z tego bardzo łatwo można było wysnuć hipotezę, że żąda się od Polski tylko ustępstwa na wschodzie, bez rekompensaty na zachodzie.

U czynników politycznych w kraju dominował pogląd, że rząd będąc w samym ognisku polityki światowej jest lepiej zorientowany, czego można wymagać i oczekiwać, niż czynniki w kraju. Stronnictwa w kraju licytowały się w postawie nieprzejednanej w sprawie granic wschodnich, uważając, że w ten sposób popierają rząd, a rząd z tego czerpał asumpt do swojej postawy. Po śmierci gen. Sikorskiego wzmocniła się tendencja nieprzejednania w sprawie granic wschodnich choć wzmogły się głosy, żądające realizmu politycznego.

W sztabie AK istniały poważne wątpliwości, co do celowości takiej polityki, ale wątpliwości te nie wykraczały poza ramy wewnętrznej dyskusji. W jesieni roku 1943 grupy oficerów AK wystąpiły z inicjatywą porozumie-

Przygotowania do Powstania

W tych warunkach politycznych AK przygotowywała się do walki. Zbliżanie się frontu zaktualizowało to zagadnienie. Bezpośredni impuls do nadania biegu sprawom miała konferencja w Teheranie. W końcu listopada 1943 nadeszła instrukcja rządu w formie telegramu do dowódcy AK. Oskarżony był obecny w momencie doręczenia tej depechy. Instrukcja mówiła o powstaniu, jako o powstaniu ogólno-krajowym, obejmującym ziemie etnograficznie polskie, nie wcielenie do Rzeszy. Wyjątkiem od tej zasady miały być wcielenie do Rzeszy woj. białostockie i łódzkie, które również miały być objęte powstaniem.

Co zawierała instrukcja rządu

W instrukcji podjęcie walki czynnej zależne było od dwóch czynników: pierwszym było nawiązanie stosunków dyplomatycznych ze Związkiem Radzieckim, drugim uzyskanie uzbrojenia z zachodu.

Z kombinacji tych warunków wynikała skomplikowana procedura, przy czym kwintesencją było stwierdzenie, iż walka powstańcza ma być podjęta w całym kraju, kiedy zostaną spełnione oba warunki. W innych warunkach AK miała podjąć tylko wzmrożoną dywersję.

Po pobieżnej analizie tej instrukcji, dowódca AK uzgodnił z Pełnomocnikiem Rządu stanowisko, które nie całkowicie pokrywało się z instrukcją rządową. W tym miejscu oskarżony przypomina jeszcze, że instrukcja nakazywała w każdym wypadku ujawnienie całkowite Armii Krajowej wobec wkra-

nia pod kątem widzenia politycznym i wojskowym z dowództwem sowieckim, którego wojska zbliżały się już do granic Polski. Gen. Komorowski, niewątpliwie także pod wpływem swych sympatii politycznych, żadnej inicjatywy politycznej podejmować nie chciał.

W tym miejscu oskarżony wyjaśnia, że gen. Komorowski po aresztowaniu gen. Roweckiego stał jego następcą, ponieważ automatycznie, gdyż był jego zastępcą.

Oskarżony zwrócił uwagę szefa sztabu, że nowy dowódca AK, potęgując wpływy prawicowe, przyczyni się do pogłębienia rozdźwięku w kraju, z czym łączy się zagadnienie, czy nie możnaby uzyskać zmiany na stanowisku dowódcy AK. Rozmowa skończyła się tym, że zmiana na stanowisku dowódcy jest niemożliwa, że trzeba natomiast wpłynąć na dowództwo AK w kierunku pożądanym. Ewolucja poszła w innym kierunku, a mianowicie 7-go marca podpisano znany układ o podporządkowaniu NSZ — AK.

W kilka dni potem oskarżony złożył gen. Komorowskiemu zredagowany w bardzo ostrej formie raport, chcąc go sprowokować albo do rezygnacji, albo do usunięcia ze stanowiska, tego Rzepeckiego. Nastąpiły dwie rozmowy w ścisłym gronie gen. Komorowskim z wynikiem prawie żadnym.

czającej Armii Czerwonej, nawet w wypadku nie podejmowania walki. Ujawniające się organizacje miały manifestować lojalność w stosunku do rządu londyńskiego i manifestować gotowość do świadczeń na rzecz Armii Czerwonej.

Oskarżony zeznaje, że Pełnomocnik Rządu i dowódca AK doszli do wspólnego wniosku, iż nie może być mowy o rezygnacji z walki zbrojnej, a to ze względów politycznych i psychologicznych. Stwierdzili oni dalej, że nie może być kilka wariantów akcji, gdyż rozkazy w teren muszą być wydane na kilka miesięcy naprzód i rozkaz musi być jednolity. Ustalono dalej, że ze względu na niepewność zaopatrzenia trzeba się liczyć z wystąpieniem, z takimi zasobami broni, jakie będą Bór i pełnomocnik stanęli też na stanowisku, że porozumienie ze Związkiem Radzieckim może nastąpić w ostatniej chwili, kiedy już nie będzie czasu na nakazanie działania. Wychodzili oni z założenia, że treść instrukcji, która mówiła o uzależnieniu wystąpienia od porozumienia, wskazuje na to, że bez względu na to, czy z zapalem, czy bez zapалу, czynniki londyńskie w porozumieniu myślą.

Propozycja dowództwa AK

Dowódca AK proponował, aby AK w każdym razie wystąpił przy czym ogólne powstanie na terenie całej etnograficznej Polski mogłoby nastąpić tylko wtedy, kiedy armia niemiecka będzie w stanie rozkładu. Gdyby na

(Ciąg dalszy na str. 11-ej)

Kalendarzyk

Czwartek 9 stycznia
Katołki: Juliana
Słowiański: Borzymierza

BYDGOSZCZ

Oddział miejscowy dla prenumerat
i ogłoszeń: Jagiellońska nr 2 (Pod
Arkadami, tel. 24-29).

* (a) Zarząd Zw. Inwal. Woj. R.P.

Kole Bydgoszcz składa wszystkim o-
ficierom, którzy pomogli material-
nie wdowom i sierotom po inwalidach
woj. R.P. najserdeczniejsze podzięko-
wania.

* (a) Roczne Walne Zebranie K.
K. S. „Brda” odbędzie się w nie-
działę 12 bm. o 15 w stołówce ko-
lejowej, przy ul. Zygmunta Au-
gusta róg Warszawskiej.

* (a) Lutnia — Jachcice. Walne
zebranie odbędzie się w niedzielę,
12 bm. o godz. 16 przy ul. Saperów 75.
Tow. prosi o liczne przybycie.

* (a) W piątek dn. 10 bm. o g.
18 odbędzie się CZTERNASTY WIE-
CZÓR DYSKUSYJNY DLA INTE-
LIGENCJI. Referat nt.: „Z czym
blok demokratyczny idzie do wybo-
rów” wygłosi kandydat na posła prof.
Blinowski. Wstęp bezpłatny.

* (a) Zarząd Koła Związku Inwa-
lidów Wojennych RP podaje do wiad.,
że dn. 13 bm. o g. 16 odbędzie się
zebranie plenarne w sali OKZZ (To-
ruńska 30). Obecność członków ko-
nieczna.

Wielkie Zebranie
przedwyborcze pracowników
państw. m. Bydgoszczy

(a) Związek Zawodowy Pracowni-
ków Państwowych, Zarząd Okręgo-
wy w Bydgoszczy, zwołuje na dzień
9 stycznia 1947 r. (czwartek) o g.
13 w sali OKZZ (Strzelnica — ul.
Toruńska 30) WIELKIE ZEBRANIE
PRZEDWYBORCZE PRACOWNI-
KÓW PAŃSTWOWYCH.

Przemawiać będą pp: Wojciech
Wojewoda (wojewoda pomorski),
dr Wojciech Wiechno (przewodni-
czący WRN) i Ryszard Grzymowski
delegat Zarz. Gł. ZZPP w Warsza-
wie.

Instytucje państwowe z terenu mi-
asta Bydgoszczy proszone są o wyde-
legowanie zespołów urzędniczych na
to zebranie.

V Koncert
Symfoniczny

Dnia 10 bm. o godz. 19.30 w sali
Pom. Domu Sztuki odbędzie się Kon-
cert Symfoniczny Orkiestry Symf.
Pom. Tow. Muzycz. w Bydgoszczy
pod dyrekcją Arnolda Rezlera z u-
działem artystki opery katołwieckiej
Halny Ottoczko (mezzosopran).

Ruch lud ości w Bydgoszczy

w czasie wojny

(es). W dotychczas zamieszczo-
nych wywiadach i notatkach doty-
czących ruchu ludności w naszym
mieście, pominieliśmy ciekawy okres
wojny w czasie której ruch zarów-
no napływowy i odpływowy, jak i
naturalny nie miał charakteru nor-
malnego. Na moment ten wpłynęło
szereg czynników, z których najwa-
żniejsze są: odpływ ludności polskiej,
przebiegającej w niewoli, w obozach
koncentracyjnych, na pracach rol-
nych w Niemczech i tej, której w
takich czy innych warunkach możli-
we było przebywanie w tzw. GG.
Dalej masowy przypływ ludności
niemieckiej z b. Rzeszy, trudności
stwierdzone ludności polskiej w zawi-
ązaniu małżeństw i znaczny wzrost
śmiertelności skutkiem gwałtów sto-
sowanych wobec Polaków przez wła-
dze niemieckie.

Rok 1938. był ostatnim pełnym
okresem rocznym w naszej admi-
nistracji. Przypływ ludności w tym ro-
ku wyniósł 9.891 osób. Odpływ —
6.859. Naturalny ruch ludności w
naszym mieście w tym roku określał
się następującymi cyframi: mał-
żeństwo zawarło 1.132, urodzeń zare-
jestrowano 2.783, zgonów — 1.676.

Usiłowała zemścić się na przyjaciółce

niewiernego męża

BYDGOSZCZ (re) Przed Wydzia-
łem Karnym SO odpowiadała Cicha
Klara, zam. w Trzcincu, oskarżona
o usiłowanie wypalenia oczu kwasem
solnym Annie Różańskiej, przyja-
ciółce męża Cichej.

Tło sprawy było następujące: Mąż
oskarżonej w czasie, gdy Cicha znaj-
dowała się w ciąży porzucił ją mimo,
iż mieli oni już jedno dziecko i za-
mieszkał u Różańskiej, z którą żył
w konkubinacie, nie dając ani żonie,
ani też dziecku środków na utrzymanie.
Porzucona kobieta, będąc w
bardzo trudnych warunkach material-
nych postanowiła się zemścić na
przyjaciółce męża i w tym celu kupi-
ła kwasu solnego, który nosiła ze sobą
około dwóch tygodni. W dniu 10
maja oskarżona pod pretekstem za-
brania własnych rzeczy wybrała się
w towarzystwie przydzielonego jej
milicjanta z III Komisariatu do mie-

szkania Różańskiej i tam po oświad-
czeniu jej, że poszukujących mebli
nie ma, w pewnym momencie wy-
jęła z teczki słoje z kwasem solnym
i wylała na Różańską. Zamiaru swe-
go — wypalenia oczu — nie osiągnę-
ła, gdyż Różańska w ostatniej chwi-
li odwróciła się i zawartość słoja roz-
lała się na plecach. Bezpośrednio po

tym czynie, Różańska uciekła, a
oskarżoną zatrzymał towarzyszący
jej milicjant.

Oskarżona w Sądzie przyznała się
do winy i oświadczyła, że czynu
swego dopuściła się z skrajnej roz-
paczy. Różańska, zabrawszy jej mę-
ża za skazała ją na głód, a oprócz tego
przy pierwszym spotkaniu na ulicy
„pokazała jej język”, to też postano-
wiła się zemścić.

Sąd biorąc pod uwagę okoliczności
łagodzące skazał Cichą na 10 mie-
sięcy więzienia z zawieszaniem wy-
konania kary na okres dwóch lat.

Wiec przedwyborczy

STRONNICTWA PRACY

odbędzie się w niedzielę, 12 bm., o godzinie 10-tej

w lokalu

Rzeźni Miejskiej w Bydgoszczy

ul. Jagiellońska 79

Jako referent przybędzie POSEŁ DO SEJMU
kol. Gworych z Górnego Śląska.

Członkowie i sympatycy wzywani są do gremialnego udziału
we wiecu.

Za Zarząd Grodzki i Powiatowy SP

Rozsak

prezes

Przykre skutki

przygodnej znajomości

BYDGOSZCZ (re) Na ławie oskar-
żonych Wydziału Karnego SO w Byd-
goszczy zasiadła Rocław Waleria, lat
35, „córa Koryntu” oskarżona o
kradzież 3000 zł na szkodę J. W.

Pokrzywdzony poznał oskarżoną
około g. 23 na ul. Długiej i po krót-
kiej rozmowie został przez wesolą
Walerię zaproszony do jej mieszka-

nja. Po skonsumowaniu kolacji z
większą ilością wódki „znajomi” uda-
li się na spoczynek. W rannych go-
dzinach Rocław korzystając ze snu
przygodnego znajomego zabrała jego
spodnie i wyszedłszy do kuchni, wy-
brała z portfela 3000 zł. Mimowolny
świadek kradzieży znajdujący się w
tym czasie w kuchni, bezzwłocznie
powiadomił o tym fakcie J. W., któ-
ry wysławszy swą przyjaciółkę po
wódkę, skontrolował portfel i ustalił
zaginięcie wspomnianej kwoty.

Pociągnięta do odpowiedzialności
Rocław oświadczyła, iż zabrała sa-
mowolnie tylko 1000 zł, które J. W.
obiecał jej dać „na drobne wydatki”.
Poza tym, jak oświadczyła, była ona
w tym czasie pijana.

W wyniku rozprawy sądowej o-
skarżoną skazano na rok więzienia.

Zwyrodnialec zgwałcił 8-letnie dziecko

BYDGOSZCZ (es) W ub. sobotę
około g. 12 8-letnia córeczka W. W.
wysłana została przez matkę po chleb
do piekarni przy ul. Rycerskiej.

W pewnym momencie do dziew-
czynki zbliżył się nieznaną jej męż-
czyzna ubrany w czarną marynarkę,
takiegoż koloru spodnie i czapkę nar-
ciarską. Zwabiwszy dziecko na teren

posesji przy ul. Rycerskiej 22, do-
konał na niej bestialskiego gwałtu.

Powiadomione o powyższym w nie-
działę 5 bm. o g. 10 władze milicyjne
natychmiast wszczęły energiczne
śledztwo.

Węgiel dla osób nie posiadających

przydziału kartkowego

Wydz. Apr. i Handlu m. Bydgoszczy
komunikuje, że Centrala Zbytu Pro-
duktów Przem. Węglowego posiada
na składnicach opalowych węgiel (in-
terwencyjny) dla ludności, która do-
tychczas żadnego przydziału nie o-
trzymała. Odnosne wnioski kierować
należy do Centrali przez Miejski Wy-
dział Apr. i H. m. Bydg. (ul. Grodz-
ka 25), gdzie od g. 9 — 12, po-
cząwszy od dnia 13 bm. Komisja
przydziału będzie węgiel. Dla uzy-
skania przydziału konieczne jest
przedstawienie zaświadczenia komi-
tetu domowego, wzgl. administra-

cji domu, że ubiegający się o przy-
dział zamieszkuje w domu, jest głów-
nym lokatorem i, że z żadnych przy-
działów węgla na kartki, ani na de-
putaty zakładów pracy — nie korzy-
sta. Przy odbiorze węgla ze składni-
cy należy przedstawić zatwierdzo-
ny wniosek, oraz książkę meld., ce-
lem odnotowania pob. ilości węgla.
Cena węgla wynosi 1800 za 1 tonę
loco składnica opałowa. Lokatorzy
danego domu mogą składać wniosek
zbiorowy, celem przyspieszenia od-
bioru.

Zgon znanego działacza bydgoskiego

Dnia 8. I. br. zmarł po długich i
ciężkich cierpieniach śp. Wacław
Burcki, znany w kołach tut. społe-
czeństwa jako działacz społeczny,
naczelnik redaktor „Rzemieślnika Po-
morskiego” i członek Miejskiej Rady
Narodowej w Bydgoszczy. Nie poda-
jąc na razie wielkich zasług jakie
śp. Zmarły położył około zorganizo-

wania powojennego życia społeczne-
go i kulturalnego na Pomorzu,
wspomniemy na razie o wielkim jego
wkładzie w zorganizowaniu Pomor-
skiej Wystawy Gospodarczej w Byd-
goszczy

Zwłoki zmarłego pochowane zosta-
ną na cmentarzu powązkowskim w
Warszawie.

Zakończenie sprzedaży

ruchości: poniemieckich

BYDGOSZCZ (a) Jak się dowiada-
jemy, została ustalona i ukaże się w
najbliższym Dzienniku Ustaw nowe-
la do Rozporządzenia Prezesa Rady
Ministrów z dn. 11. VII. 1946 r o
zbywaniu niektórych ruchomości o-
puszczonych i poniemieckich.

Nowela ta m. in. przewiduje prze-
dłużenie terminu składania podań o
kupno ruchomości do 1 lutego 1947 r
Wszyscy zainteresowani, którzy
dotychczas nie złożyli w Urzędzie
Likwidacyjnym wniosków o kupno
mają ostatnią już okazję, gdyż ter-

min ten jako ustawowy nie może być
prolongowany w drodze zarządzenia
administracyjnego.

Złóż ofiarę

na Pomoc Zimową!

Co będzie przedy?

TEATR POLSKI (Al. 1 Maja)
Czwartek: premiera: Chory z uroje-
nia. Piątek: Chory z urojenia. So-
bota: Chory z urojenia

TEATR POLSKI (ul. Grodzka)
Czwartek i piątek: nieczynny. So-
bota: g. 17 Zwycięstwo Marysi.

TEATRY ŚWIETLNE: Pomorza-
nin: Ukochany. Polonia: Paweł i
Gaweł. Orzeł: Elwira Madigan.
Wolność: Uwodziciel. Bałtyk: Dale-
ka droga.

MUZEUM MIEJSKIE otwarte co-
dziennie od g. 10—16, w niedzielę
święta od g. 11—14

BIBLIOTEKI: Miejska: wypoży-
czalnia pism otwarta codz. od godz.
10—12, 45 i od 15—17, 45 (z wyj.
środy i soboty po poł.), pracownia
naukowa: od g. 9 00 — 12, 45 i od
15—17, 45 (z wyj. soboty po poł.).
Ludowa: otw. codz. od g. 11—12, 45
i od 15—17, 45 (z wyj. środy i sobo-
ty po poł.). Zarz. Wojew. TUR
(Al. 1 Maja 14) otwarta codz. z
wyj. niedziel i świąt od g. 16—19.

DYŻURY APTEK
Centralna, Al. 1 Maja 27, tel.
23-14, Pod Złotym Orłem, Stary
Rynek 1, tel. 19-31.

TELEFONY: Komenda miasta
MO 23—47. Pogotowie Ratunkowe
10-00. Straż Pożarna 11-11. Mię-
dzymiastrwa 00.

Ma radiowej falli

ROZGŁOSNIA POMORSKA

Czwartek 9 stycznia 47 r.

6.00 Program og.-p. 8.50 Muz.
por. 9.30 Kalend. wyb. 9.35 Wiad.
miejs. 9.45 Dykt. prog. 11.57 Pro-
gram og.-p. 14.00 Inf. miejsc. 14.05
Konc. symf. 14.50 Pog. „Arkona
nr. 13 i 14” opr. Cz. Nowicki. 15.00
Progr. og.-p. 19.15 Por. jez. w opr.
dr St. Hrabca. 19.25 Muzyka tan.
19.57 Progr. og.-p. 21.00 Aud. roz-
rywk. 22.30 Transm. progr. og.-p.
23.30 Konc. życzeń. 23.55 Zak. au-
dycji.

Piątek — 10 stycznia 1947 r.

6.00 Progr. og.-polski. 7.35 Progr.
na dz. bież. 7.40 Konc. por. w wyk.
orkiestry PR pod dyr. A. Rezlera. 8.30
Progr. og.-polski. 8.50 Muz. por. 9.30
Kalendarzyk wyb. 9.35 Wiad. miejsc.
i ogł. 9.45 Dykt. progr. dla radiow.
11.57 Progr. og.-polski. 14.00 Inf. miej-
scowe. 14.10 Muz. rozr. 14.30 Kolędy
w wyk. chóru szkoły nr 9. 14.50 Dia-
log akt. „Przechadzka po wystawie
grafiki” opr. dr J. Pucłata-Pawłowska.
15.00 Progr. og.-polski. 22.25 Koncert
rozrywkowy w wyk. ork. PR pod dyr.
A. Rezlera z udz. J. Lubicza. 22.50
Progr. og.-polski. 23.30 Konc. życzeń.
23.55 Zakończenie audycji.

Notowania Giełdy

Zbożowa - To ar. wej

w dniu 8. I. 47 r. — parytet Byd-
goszcz — partie wagonowe — towar
średniej jakości handlowej:

Pszenica za 100 kg zł 3.100 do 3.350,
żyto zł 1.650 do 1.725, jęczmień prze-
miatowy zł 1.550 do 1.700, jęczmień
browarowy zł 1.850 do 1.950, owies
zł 1.550 do 1.650, mąka pszenna 80%
zł 4.500 do 4.700, mąka pszenna 70%
zł 5.100 do 5.300, mąka żytnia 90%
zł 2.100 do 2.200, kasza jęczmienna
70% zł 2.350 do 2.450, otręby pszen-
ne zł 1.200 do 1.300, otręby żytnie
zł 1.100 do 1.200, otręby jęczmiennie
zł 1.000 do 1.100, siano prasowane
nadnoteckie zł 500 do 550, siano lu-
zem zł 325 do 375.

Uwaga: Następne posiedzenie Kom-
isji Notowań Cen odbędzie się w
dniu 10 stycznia 47 r. o godz. 12.45.

Z notatnika reperera

(pi) Ubrał się za darmo. Z kory-
tarza mieszkania przy ul. Dworco-
wej, 66/2, njeznani sprawcy skradli
plaszcz, rękawiczki i kapelusze na
szkodę Jerzego Piszczyka. Przejorni
złodzieje, przewidując możliwość ewen-
tualnego powrotu do mieszkania dro-
gą prostszą, zabrali również i klu-
cze J. P.

(pi) Złodziej-meloman. Sylwester
Kaniewski, zam. przy pl. Poznań-
skim 3/2, okradziony został przez
nieznanego złodzieja, który oprócz
radioaparatu zabrał „przy okazji”
także i większą ilość garderoby.
Ogólna wartość skradzionych przed-
miotów wynosi około 1500 zł według
cen przedwojennych.

Z APROWIZACJI

* Rejestracja kart Mk dla pracowników P. K. P. na miesiąc styczeń 47 odbywać się będzie we wszystkich spółdzielniach kolejowych do 15 bm. Zaznacza się, że jest to ostateczny termin rejestracji.

Wydz. Apr. i Handlu m. Bydgoszczy w myśl instrukcji Urz. Woj. Pom. zarządza inwentaryzację w dniu 10 bm. przez spółdzielnie, piekarnie, hurtownie i detaliczne sklepy rozdz. na terenie m. Bydgoszczy na wszelkiego rodzaju towary reglamentowane jak: art. spoż., pieczywo, mleko, art. mięsne, mydło, nafta, węgiel, art. włókienn., obuwie itp.

Spis remanentów na wyżej wspomniane towary należy sporządzić w dniu 10 stycznia br. wg wzoru: (Tytuł): Protokół inwentaryz., Wykaz rzeczywistego stanu towarów reglament. Min. Apr. i Handlu znajdujących się w składzie..... (nazwa i adres firmy), 1. lp., 2. nazwa art., 3. znak klasyfik. towaru (worki, beczki, skrzynie, beły, kartony, puszki, butelki, torebki, paczki), 4. ilość, 5. waga netto (onz, dkg, kg), 6. ogółem waga netto, 7. ilość sztuk, 8. cena, 9. uwagi. Przyblicheniu należy przestrzegać nast. zasad: a) ustalać wagę i miarę towarów w sposób, jaki jest stosowany przy sprzedaży. Towary pobierane w puszkach, torebkach, tabliczkach, słoikach itp. podług deklaracji na opakowaniu, natomiast towary luźno sprzedawane (sypkie, płynne w naczyniach niezamkniętych, baloty rozpoczęte itp.) bezwzględnie ważące i mierzące. Przy każdej pozycji w wyk. towarów w rubr. „uwagi” umieścić adnotację jak została ustalona ilość, np.: ważono, mierzone, przeliczono podług deklaracji na opak.; b) spisywać towary systematycznie, kolejno, jak leżą na składzie, niczego nie opuścić. Artykuły składane w różnych komorach mogą występować kilkakrotnie.

Wykazy należy sporządzić w czterech egz., które muszą być złożone w terminie nieprzekraczającym 14 bm. w tut. Wydz., pok. 7. Towary z dotaw UNRRA należy uwidocznienie osobno w sporządzonych remanentach. Wykazy muszą być zaopatrzone w pieczętkę firm. i podpisane przez członka Zarz. Spółdz. i kier. sklepu wzgl. magazyniera lub też właśc. firmy, którzy ponoszą osobistą odpowiedzialność za ściśle i zgodnie z prawdą sporządzenie remanentu oraz terminowe dostarczenie tychże w tut. Wydziale.

W dniu 10 bm. wstrzymuje się wszelki obrót na sprzedaż towarów kontyngent. przez punkty rozdz. za wyjątkiem chleba kartkowego, mleka świeżego i towarów włók. Piekarnie na terenie m. Bydgoszczy wydają w

Pierwsze tegoroczne posiedzenie MRN w Koronowie

KORONOWO (pi) Na pierwszym swym tegorocznym posiedzeniu miejscowa Rada Narodowa wybrała na członka Zarządu Miejskiego p. Władysława Jobdę, a do Miejskiego Komitetu Bibliotecznego, ks. dziek. Bronisława Jagłę, jako przewodniczącego i pp: J. Ceynowę, J. Kowalską, St. Galana, Z. Kowalskiego, K. Nowacką i M. Kamińską — jako członków.

MRN postanowiła wnieść o przeniesienie prawa własności żwirowni miejskiej na rzecz gminy. Preliminarz budżetowy zreferował przewodn. MRN, p. Głowacki, a wyczerpujących wyjaśnień udzielił burmistrz p. Królik.

Obrady ujawniły szereg projektów robót, z których na pierwszy plan wysuwa się naprawa ulic, chodników i dróg gminnych, uporządkowanie zieleni publicznych i „Grabiny”, kapitalne remonty budynków miejskich i wykonanie kilku mniejszych budowli.

W roku ub. miasto przy wybitnym współudziale społeczeństwa urządziło kosztem 800.000 zł gimnazjum. Wybudowano również strażnicę i usunięto zniszczenia wojenne.

Wyrazem uznania dla Zarządu Miejskiego było m. in. jednogłośnie uchwalenie przez MRN budżetów: administracyjnego (2.410 tys. zł), Rzeźni Miejskiej (123 tys. zł), Szpitala Miejskiego (716 tys. zł). Wydziału Aproprowizacji (310 tys. zł) i Zwirowni (3.500 tys. zł).

Kolarze pomorscy obradują

BYDGOSZCZ (tj) Odbyło się tu roczne walne zebranie Pomorskiego Okręgowego Związku Kolarskiego. Delegaci poszczególnych klubów stwierdzili, że kolarstwo rozwija się na Pomorzu coraz lepiej, aczkolwiek walczą z dużymi trudnościami. Mimo to ruch w tej gałęzi sportu jest dość żywy i statystyka wykazuje, że praca wre nie tylko w Bydgoszczy, ale i w mniejszych ośrodkach. Jak np. kolarze z Włocławka projektują zbudowanie toru kolarskiego. Wszczęte już prace utknęły, niestety, ze względu na brak zrozumienia ze strony władz miejskich na martwym punkcie. Mimo to budowa toru ma być wznowiona na wiosnę i zrealizowana.

wana Siłę roboczą stanowić będą Niemcy więźniowie z Obozu Pracy w Potulicach.

Po omówieniu żywotnych spraw organizacyjnych przystąpiono do wybrania nowego Zarządu na skład którego weszli pp: Góra jako prezes, Biedrzykowski jako wiceprezes, Negowski jako kapitan sportowy, Lawbenc, Cigmann jako skarbnik, Puchelski jako gospodarz. Komisję Rewizyjną stanowią pp: Matuszkiewicz, Stujka, Radziński i Rybak.

Pod koniec zebrania wybrano jako delegatów na zebranie PZK w Warszawie pp: Górę i Radzińskiego.

Zjednoczenie - Wisła (Tczew) 5:4 w tenisie stołowym

BYDGOSZCZ (tj) W rozegranym tu spotkaniu sekcja tenisa stołowego KS Zjednoczenie (Bydg.) odniosła zwycięstwo nad ping-pongistami KKS Wisła z Tczewa w stosunku 5:4. Poszczególne gry stały na wysokim poziomie. Ze Zjednoczenia wyróżnił się Skutecki.

Tajemnicze zaginięcie 14-letniej dziewczynki

BYDGOSZCZ (es) Wypadek nieznanym niewytłumaczonego zaginięcia swej córki Heleny, ur. 30.12.1931, zgłosiła Anna Musoldowa zam. w Bydgoszczy przy ul. Nowodworskiej 42/8.

Mała Helenka wyszła w ub. sobotę

do rzeźnika, gdzie miała poczynić zakupy świąteczne. Dziewczynka do tej pory nie wróciła i wszelki ślad po niej zaginął.

Tajemniczym wypadkiem zajęły się władze śledcze MO.

Z życia Sekcji Kraińskiej A.K.P.

NAKŁO (cj) W ub. niedzielę odbył się w Nakle „Wielki Bal Akademicki” zorganizowany przez Sekcję Kraińską Akademickiego Koła Pomorza. Bal zaszczylił swą obecnością wicewójewoda pomorski p. Henryk Trzebiński, który okazał dużo sympatii studentom. Społeczeństwo

kraińskie jak zwykle, tak i tym razem, dało dowody przyjaźni i poparło imprezę. Fundusze zebrane w ten sposób umożliwią udzielenie stypendiów najbardziej potrzebującym studentom Krajin.

Z okazji balu sekcja wydała oryginalną jednodniówkę, świadcząca dodatkowo o prężności organizacyjnej sekcji. Redaktor naczelny w osobie p. W. Ossowskiej zdał w pełni egzamin.

Na marginesie zaznaczyć należy, że w okresie wielkanocnym przewidyje się urządzenie zbiórki na fundusz stypendialny. Wszelkie dotacje sekcja przyjmuje na konto KKO Nr 200 w Nakle.

Opłatek

Z. b. W. P. w Nowem

NOWE (cj) Tutejsze koło Zw. b. Więźniów Politycznych urządziło obchód gwiazdkowy dla członków związku z rodzinami i podopiecznymi. Na uroczystość przybyli również przedstawiciele władz i miejscowego duchowieństwa. Po ceremonii dzielenia się opłatkiem przemówienia wygłosili pp: przewodniczący Związku Twardowski i Gołąbek. Z kolei rozdano zebranym ok. 150 paczek. Na zakończenie uroczystości odegrane zostały „Jasełka” w wykonaniu i opracowaniu harcerzy. Komitet organizacyjny obchodu gwiazdkowego składa wszystkim ofiarodawcom, którzy się przyczynili do urządzenia gwiazdki staropolskie „Bóg zapłać”.

WŁOCŁAWEK

Administracja i redakcja Pl. Wolności 17. tel. 1781.

O (mr) Samochód w rowie. W tych dniach na szosie z Brzeźca Kuj. do Włocławka, wydarzył się wypadek samochodowy. Z przyczyn dotychczas nieustalonych samochód ciężarowy wpadł do rowu. W katastrofie tej zostały ranne 3 osoby.

33 tysiące zł na gwiazdkę dla najbiedniejszej młodzieży miasta

BYDGOSZCZ (a) Koło Kobiet przy Sztapie DOW w Bydgoszczy zorganizowało w listopadzie zabawę taneczną przeznaczając dochód z niej na Gwiazdkę dla dzieci rodzin wojskowych. Dzięki ofiarnej pracy członkiń Koła i dobrej organizacji zabawa ta przyniosła 43.000 zł dochodu.

Na walnym zebraniu Koła Kobiet rzucono myśl, by część zysku przekazać na Gwiazdkę dla najbiedniejszej młodzieży Bydgoszczy. Projekt ten został przyjęty jednogłośnie,

dnia 10 bm. chleb kartkowy, sprzedając remanenty otrzymanej do wypieku chleba mąki z podaniem: 1. stanu salda mąki na dz. 1 bm., 2. ilości kg mąki przydz. wg pobranych asygnat w czasie od 1 do 10 bm., 3. ilości mąki zużytej na wypiek chleba w czasie od 1 do 10 bm. wg stanu pos. znaczków chleb. z kart zaopatr. na styczeń br., 4. ilość posiadanej mąki (konto z dnia 10. 1. 47 po ukończeniu wypieku).

Zaznacza się, że towary opłacone w styczniu 47 r. przez właściciela punktu rozdz., a z jakichkolwiek przy-

czyn nie odebrane z magazynów „Społem”, winny być traktowane jako remanenty punktu rozdzielczego i wykazane w wykazie wyżej podanym. Lotne komisje kontr. Wydz. Apr. i Handlu sprawdzą, czy punkty rozdz. sporządziły remanenty zgodnie ze stanem fakt. posiadanych towarów regl.

W związku z częściowym nieukazaniem się dzienników w dniu 8. 1. 47 oraz omyłkowo podanym komunikatem w „Trybunie Pomorskiej” i „Robotniku” ważne jest ogłoszenie w dniu 9. 1. 1947 r.

czym uchwalono ofiarować najbiedniejszej 33.000 zł, zatrzymując 10.000 zł. na słodczy gwiazdkowe dla dzieci rodzin wojskowych. Zadeklarowane 33.000 zł przekazano na ręce plk. Kowalskiego, przewodniczącego Komitetu Gwiazdkowego dla najbiedniejszej młodzieży Bydgoszczy.

Spółecznie stanowisko Koła Kobiet przy Sztapie DOW 2 powinno znaleźć oddźwięk i naśladowców wśród innych organizacji m. Bydgoszczy.

Obchody Gwiazdkowe

W przedszkolu „Caritas” na Szwederowie

(m) Mała salka przy ul. Leszczyńskiego 48 wypełniła się w święta, Trzech Króli dziećmi z Przedszkola „Caritas” Szwederowo, znajdującego się pod kierownictwem siostry przedszkolanki Fidelis od Elżbietanek.

Małeństwa od lat 3—6 popisywały się znakomicie. Wzruszająca scena cmentarna „Sierotka na grobie matki” oraz nastrojowy obrazek sceniczny przy żłobku z trzema królami. Słowo wstępne wygłosił mały Eugeniusz Woźniak, który równocześnie wystąpił w roli króla-Murzyna. Przerwy urozmaiciły występy np. „Starego roku” (Antoni Neumann) i „nowego” (Janina Nowacka). Żywy obraz zakończył piękny obchód Przedszkola.

Dzieci Przedszkola „Caritas” gotowe są powtórzyć swój obchód w większej sali, z tym że zysk z tego obchodu przeznaczony będzie na odbudowę Warszawy.

Gwiazdor u fryzjerów

BYDGOSZCZ (lit) Są obchody gwiazdkowe, które na uczestnikach ich pozostawiają długotrwałe wrażenie. Do takich obchodów zaliczyć można wieczór gwiazdkowy Zw. Zaw. Prac. Fryzjerskich urządzony w ub. niedzielę w Domu Drukarza. Wielka sala Domu w godzinach po-

łudniowych zapełniła do ostatniego miejsca członkami Związku, ich rodzinami i zaproszonymi gośćmi.

Zebranych powitał członek Zarządu Związku p. Kaczmarek, po czym wspólnie odśpiewano kilka koled. Z kolei przemówienie na temat tradycji gwiazdkowej wygłosił ks. prof. Staszak. Życzenia pomyślnych wyników pracy w nowym roku życzyli Związkowi pp. Ronowicz, Hamulski (przedst. Zw. Cechów) i Jarzyna. Po łamaniu się opłatkiem i kawie uczennice fryzjerskie wystawiły jasełka w jednym akcie zbierając za udany występ zasłużone oklaski. W dalszej części programu artystycznego odtańczony został również przez jedną z uczennic — krakowiak oraz odegrana została jednoaktowa komedia pt. „Walc”.

Program artystyczny przygotowała bardzo starannie Mieżjikowska. Na zakończenie części oficjalnej wieczoru zjawił się na sali gwiazdor, dźwigając na plecach obryzany wór wypełniony podarkami. Wszystkie grzeczne dzieci znajdujące się na sali obdarowane zostały przez niego paczkami ze słodyczami. Starsi członkowie związku otrzymali gwiazdkowe upominki.

W godzinach wieczornych odbyła się zabawa taneczna.

„Drobnych” Kupców

(re) Sekcja Drobnych Kupców w Bydgoszczy wznowiła tradycyjną „Gwiazdkę” dla członków sek-

cji, którą pierwszy raz po wojnie urządzono w Sali Resursy Kupieckiej.

Gości i licznie przybyłą brać kupiecką powitał przewodniczący sekcji, p. inż. Godycki-Ćwirko, podkreślając w swoim przemówieniu znaczenie „Gwiazdki” jako święta rodziny i dzieci, które w przyszłości będą kontynuować piękną, staropolską tradycję. Z kolei głos zabrał prezes Zrzeszenia Kupców Samodzielných p. mgr. Goździk, wyrażając uznanie dla sekcji za jej inicjatywę w zorganizowaniu obchodu i składając wszystkim serdeczne życzenia noworoczne.

O. Superior Wantachowski przypomniałszy zebranym pochodzenie zwyczaju dzielenia się opłatkiem, pochodzącego z dawnych czasów, kiedy wierni dzielili się w kościele chlebem, życzył zebranym szczęśliwego Nowego Roku, zgody i miłości bliźniego, gdyż tego właśnie uosobieniem jest święto Narodzenia Bożego Dzieciątka.

Po opłatkach i chóralnym odśpiewaniu koledy, nastąpiły oczekiwane z niecierpliwością przez dzieci „Jasełka”, wykonane przez 24 drużynę harcerską, której należą się słowa uznania. Atrakcją wieczoru i przyczyną radości dzieci był św. Mikołaj, który, wszedłszy na scenę przy dźwiękach dzwonów, pytał otaczających go aniołów o na-

zwiska dzieci grzecznych i tych obdarowywał paczkami z facykami. Okazało się, iż nikt z dziatwy nie zasłużył na różgę i wszyscy milusińscy otrzymali słodki prezent.

Godziny wieczorne spędzili dorosli na skromnej kolacji i tańcach przy dźwiękach dziańskiej orkiestry wojskowej.

Opłatek księgarzy

(m) Miejskowe koło Związku Księgarzy Polskich urządziło swój obchód gwiazdkowy w święto Trzech Króli z udziałem przedstawicieli władz, pokrewnych organizacji i instytucji, prasy oraz członków i Związku z rodzinami i pracownikami księgarskimi. Powitał ich w sali Rzeźni Miejskiej prezes koła p. Osiecki. Śpiew koled i występy orkiestry przeplatane były przemówieniami, które wygłosili: prezes księgarzy bydgoskich p. Osiecki, wiceprezydent miasta i prezes Zrzeszenia Kupców Samodzielných mgr. Goździk, prezes Zarządu Pomorskiej Spółdzielni Księgarsko-Papierniczej p. Ciszewski, dyrektor Drukarni Polskiej Spółdz. Wydaw. „Zryw” pan Władysław Strzyżowski, prezes Zw. Nauczycielstwa Polskiego p. Ewert, redaktor „IKP” Kazimierz Małycha, a w imieniu pracowników księgarskich pan Mikołajczak.

Uroczystość księgarzy bydgoskich cechowała nastrój istic rodzinny.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Rok 3. Nr 1 DODATEK TYGODNIOWY ILUSTROWANEGO KURIERA POLSKIEGO 10. 1. 1947

ŁKS bije Lechie w hokeju

ŁÓDŹ. Mistrz hokejowy Łodzi pokonał dwukrotnie mistrza hokejowego Poznania — Lechie. W pierwszym spotkaniu ŁKS uzyskał wynik 4:1. W drugim dniu ŁKS odniósł ponowne zwycięstwo bijąc tym razem Lechie w stosunku 3:1.

Siemianowiczanka - CKS 23:0

KATOWICE. W spotkaniu hokejowym zespół Siemianowiczanki uzyskał wysokofrowe zwycięstwo nad CKS-em bijąc klub ten w stosunku 23:0.

Kolczyński wygrał zdecydowanie z Pollakiem podczas meczu Grochów-Zjednoczenie

Otwarcie sezonu łyżwiarskiego

WARSZAWA. Na Jeziorku Kamionkowskim otwarto sezon łyżwiarski. W jeździe szybkiej na lodzie zanotowano m. in. dwa niezłe wyniki inż. Kalbarczyka. W biegu na 500 m Kalbarczyk uzyskał czas 50,4, wygrywając przed Rychterem (50,9). W biegu na 3000 m inż. Kalbarczyk uzyskał czas 7,43,3 wyprzedzając Kowalskiego (7,57,0).

Sobkowiak (Grochów) wygrał nieznacznie z Józwiakiem (Zjednoczenie)

Legia zwycięża

WARSZAWA. Hokeiści Legii w spotkaniach odbywających się w ramach turnieju uzyskali dwa wysokie zwycięstwa. W pierwszym spotkaniu Legia pobiła Lubliniankę w stosunku 2:0, w drugim zaś Żyrardowiankę w stosunku 11:2.

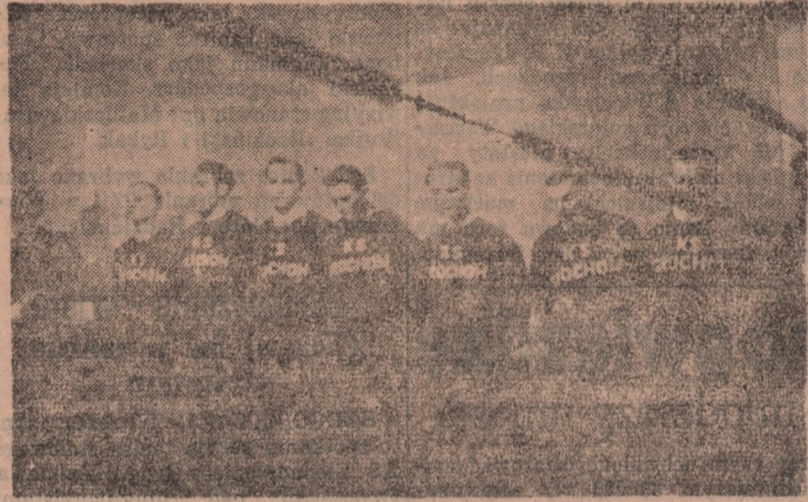
Archacki i Majewski zdobyli dalsze punkty dla Grochowa w meczu ze Zjednoczeniem

Drużynowe mistrzostwa w boksie

Grochów - Zjednoczenie 9:7

BYDGOSZCZ. Mistrz Warszawy KS Grochów pokonał miejscowe Zjednoczenie osłabione brakiem Wiklińskiego w stosunku 9:7. Wyniki poszczególnych walk są następujące: Kruża (Zj) wygrywa zdecydowanie na punkty z Patorą. Sobkowiak (G) nieznacznie wypunktowuje Józwiaka. Leczkowski (Zj) wygrywa w. o. z

(G). Rezerwowy Zjednoczenia, Kaczor uzyskuje wynik remisowy z Więckiem. Majewski (G) górując techn. nad przeciwnikiem wygrywa zdecydowanie na punkty z Suszyńskim. Kolczyński (G) wygrywa wysoko na punkty z ambitnym Pollakiem. Archacki wypunktowuje wyraźnie prymitywnego Chylę (Zj).

Drużyna KS Grochów, która pokonała na ringu bydgoskim tamtejsze Zjednoczenie w stosunku 9:7. Stoją od lewej: kierownik drużyny, Archacki, Kolczyński, Majewski, Więck, Łukasiewicz, Komuda, Sobkowiak, Patora.

powodu nadwagi Komudy. Sowiński wysoko wypunktowuje stremowanego i uciekającego po ringu Łukasiewicza

ŁKS gromi CKS 16:0

ŁÓDŹ. Osemka ŁKS-u różgromiła w spotkaniu o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie zespół częstochowskiego KS-u w stosunku 16:0. Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiają się następująco: (od muszej do ciężkiej, na pierwszym miejscu ŁKS) Stasiak wygrywa z niezłym Strychańskim, z którym miał dość ciężką przeprawę w drugiej rundzie. Pawlak zwycięża zdecydowanie na punkty Frymusa. Marcinkowski wyraźnie wypunktował dysponującego morderczym ciosem pogromcę Czortka — Chudego. Kierus niezbyt zasłużenie wygrał na punkty z Marciniakiem. Olejnik zdeklasował Warszawę, pokazując szczególnie piękną walkę w zwarcu. Pisarski po pięknej walce wygrał na punkty z Bergiem. Żyliš w najsłabszej walce dnia zwyciężył Morawskiego. Niewadził wygrał w. o. z powodu braku przeciwnika.

Warta - I KS 10:6

WROCŁAW. Poznańska Warta wygrała w spotkaniu o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie z miejscowym I KS-em w stosunku 10:6. Mecz przyniósł m. in. sensacyjną porażkę Polusa z Walugą. Wyniki techniczne walk: Lidtke (W) uległ na punkty Kurandowi. Sek II remisuje z Semonowiczem (I KS). Koziołek (W) po zaciętej walce uzyskuje wynik nierozstrzygnięty z Miszczukiem. Polus (W) ponosi sensacyjną porażkę z rąk obiecującego Walugi. Jarecki (W) wygrywa w drugim starciu przez k. o. z Cymbalą. Adamski wypunktował Sortonia (I KS). Szymura nokautuje już w pierwszej sekundzie Bekera (I KS). Kli-mecki (W) wypunktowuje niezłego Ciećwierza.

HCP - TUR 10:6

RZESZÓW. Spotkanie o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie między HCP (Poznań) i TUR przy PZL (Rzeszów) przyniosło zwycięstwo bokserom poznańskim w stosunku 10:6.

Wyniki techniczne: Drażkowiak (HCP) wypunktował Szentaka; Miodowicz (HCP) zremisował z Suda; Balbierz (HCP) zdobył punkty walkowerem, na skutek nadwagi Różyckiego; Degórski (HCP) przegrał na punkty z Żakiem; Wilczek (HCP) został znokautowany w 1-ej rundzie przez Gałę; Borowicz (HCP) zremisował z Bednarczykiem; Ratyński (HCP) dostał punkty walkowerem z powodu braku przeciwnika; Cwojdzński (HCP) wygrał przez poddanie się Kwiatkowskiego w 2-giej rundzie.

Batory - Lublinianka 10:6

LUBLIN. Mistrz Śląska RKS Batory z Chorzowa wygrał spotkanie pięściarskie z miejscową Lublinianką w stosunku 10:6. Wyniki techniczne walk (na pierwszym miejscu Batory). Bazarnik zmusza w drugim starciu swego przeciwnika do poddania się. Górecki nokautuje w pierwszym starciu Barana. Skubina przegrywa przez k. o. w drugiej rundzie z Chojną. Kiszka wypunktowuje Włodarczyka. Kula zwycięża na punkty Zielińskiego. Nowara wypunktowuje Siemiona II. Kolonko ulega na punkty Siemionowi I. Kubica zwycięża Lisiaka.

MKS - Wisła 9:7

KRAKÓW. Bokserzy „Wisty“ uzyskali w spotkaniu z mistrzem Wybrzeża Milicyjnym KS z Gdyni wynik 7:9, czyniąc tym samym niespodziankę polskiej opinii sportowej, która liczyła się z wyższą porażką krakowian. Wyniki techniczne walk: (na pierwszym miejscu MKS) Sowiński nokautuje w pierwszym starciu Kowę. Umiński po pierwszym starciu zmusza do poddania się Budzyńskiego. Sensacją dnia była porażka Antkiewicza w walce z Gromalą. Piechowicz przegrywa na punkty z Dudziakiem. Iwański wypunktowuje Matkańca. Szymankiewicz wygrywa w drugim starciu przez k. o. z Matulą. Lick zostaje pokrzywdzony w walce ze Żbikiem, którą uznano za nierozstrzygniętą.

Jarostaw Drobny

Świetny tenisista czeski — Jarostaw Drobny sklasyfikowany został przez specjalistów na pierwszym miejscu w Europie. Drobny ma na swym koncie szereg poważnych sukcesów, m. in. rozkład mistrza Wimbledonu Petry i jest niezwykle groźnym przeciwnikiem dla tenisistów amerykańskich i australijskich

O kontakt sportowy z ZSRR

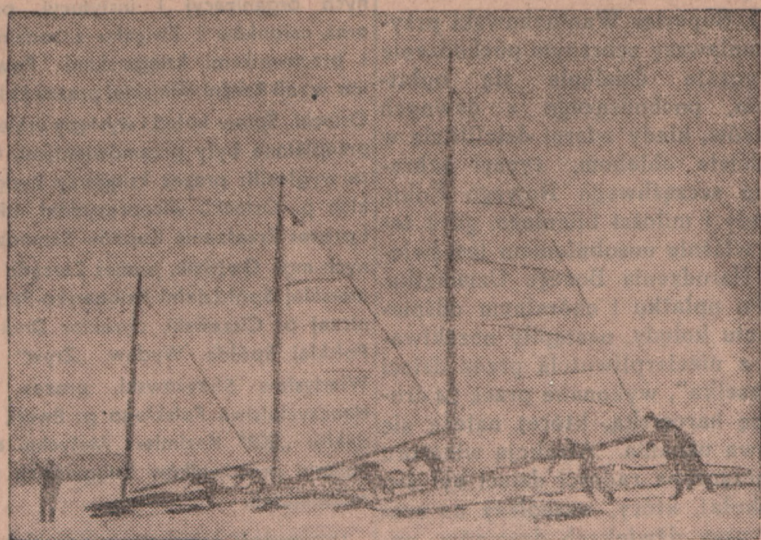
WARSZAWA. Ministerstwo Spraw Zagran. zawiadomiło Państwowy Urząd WF i PW, aby ten przedstawił dane od ogólnopolskich Związków Sportowych, pragnących nawiązać kontakt ze sportem Związku Radzieckiego. Wobec powyższego, PUWF i PW zwraca się z apelem do związków sportowych, aby te w jak najkrótszym czasie przedstawiły swoje zamierzenia w tym kierunku i ewentualne terminy, w których chcieliby gościć sportowców radzieckich.

Jachting lodowy na jeziorze Charzykowskim

Jachting lodowy już w latach przedwojennych rozwijał się świetnie w wielu państwach europejskich. W Polsce również nie pozostawano w tyle, gdyż na wszystkich jeziorach, gdzie latem uprawiano sport żeglarski, zaczęły się pojawiać bojerki. Na czoło rozwijającej się no-

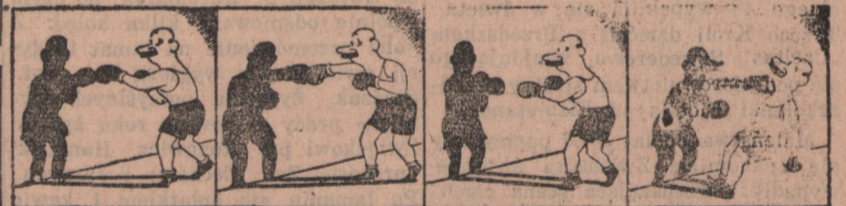
wej dziedziny sportu wysunęły się Chojnice, mające do dyspozycji idealnie nadające się do tego sportu jezioro Charzykowskie.

Przed wojną żeglowało na jeziorze Charzykowskim 18 bojerów. Niestety wojna przetrzebiła tę już dość liczną flotyllę, że obecnie po wielu

Gotowe do startu bojerki na jeziorze charzykowskim

Kumór sportowy

Najbardziej kompromitujący nokaut

trudach udało się Klubowi Żeglarskiemu na nadchodzący sezon uruchomić 4 bojerki, a VI-ta Żeglarska Drużyna Harcerska im. Bohaterów Westerplatte z niemiejszym trudem postawiła 2 bojerki. Żeglujące z powodzeniem w zeszłym sezonie 2 bojerki sekcji sportowej przy Milicji Obywatelskiej nie stanęły jeszcze na jeziorze. Również 8 bojerów PW. nie zdołano jeszcze uruchomić.

Warunki lodowe w obecnym sezonie są nadzwyczaj dobre. W związku z tym Klub Żeglarski projektuje następujące imprezy:

12. 1. do 2. II. — Kurs teoretyczny żeglarstwa śródlądowego i praktyczny jachtingu lodowego. 19. 1. 47 — Kulig do Charzykowa. 2. 2. 47 — Regaty bojerów o mistrzostwo Klubu. 9—16 2. 47 — Tydzień sportów zimowych na jeziorze Charzykowskim z okazji 25-lecia Klubu Że-

glarskiego. 16. 2. 47 — Regaty bojerów o mistrzostwo Polski.

Jachting lodowy należy do bardzo interesujących i zdrowych sportów. Przy dużej szybkości, dochodzącej do 110 km na godz. nie tylko trzeba zachować przy prowadzeniu zimną krew i szybką orientację, ale i pewną rękę. Kto raz doznał wielkiej przyjemności prowadzenia bojera, ten na zawsze pozostanie wielbicielem jachtingu lodowego.

Polska obecnie posiada najlepsze centralnie położone tereny jachtingu lodowego na pojezierzu mazurskim — Więcbork i Chojnice, które swymi warunkami klimatycznymi dają najlepszą okazję uprawiania tego najpiękniejszego sportu zimowego i dlatego należy przypuszczać, że w przyszłości polscy żeglarze lodowi zajmą w Europie jedno z czołowych miejsc.

Z dzisiejszych Niemiec

„Pięć niemiecka nie może opuścić kieszeni!”

Wchodzimy w okres, w którym ostatecznie rozstrzygnięta będzie sprawa Niemiec. Zastępcy ministrów spraw zagranicznych wysłuchają w Londynie żądań i zbadają stanowisko państw zainteresowanych w sprawie niemieckiej oraz ustalą, czy na konferencji moskiewskiej wezmą też udział Chiny i inne państwa. Ostateczną decyzję w tej sprawie zastrzegła sobie jednak Wielka Czwórka. W konferencji londyńskiej zastępcą Bevina będzie sir William Strang, a Byrnesa poseł Murphy, obaj doradcy polityczni gubernatorów wojskowych w Niemczech. Konferencja londyńska potrwa od 14 stycznia do 25 lutego.

Francuskie ministerstwo spraw zagranicznych ogłosiło oficjalnie, że Luksemburgia wysunęła pretensje terytorialne wobec Niemiec, ograniczające się do części ziem nad Mozela z miastami Minden i Bittsburg.

Termin bliskiej konferencji londyńskiej wyraźnie podenerwował Niemców. Wszczęli oni w kraju wielki wrzask. Zapewniają, że niekorzystnego dla siebie traktatu pokojowego nie podpiszą. Znamienne jest np. oświadczenie komentatora radia hamburskiego Wilhelma Heizmüllera o „pięści niemieckiej, która nie może opuścić kieszeni”. Oto słowa Heizmüllera:

„Nie ubolewamy nad tym, że rok 1946 przeminął, gdyż nie zrobiliśmy w nim nawet tego, cośmy zrobić mogli. Bardzo często zrucamy odpowiedzialność za tę bezczynność na Aliantów. Oni nie są wprawdzie przykładni, ale i my w wyłączenie do naszej dyspozycji pozostawionym zakresie mogliśmy więcej uczynić. Jeśli chodzi o władzę okupacyjną, to możemy im jedynie starać się załagodzić naszą pracę, ale nie możemy robić uwag. Trochę o codzienny chleb nie pozwala nam myśleć o jutrze, Niemcom zresztą brak zdolności politycznych, jednak zdajemy sobie z tego sprawę, że jesteśmy źle przygotowani na przyjęcie tego, co ma nastąpić. Obecnie posiadamy szansę pokazania całemu światu, że nasz naród pozbawiony siły, uznania i kredytu, nie musi na zawsze zniknąć z politycznej areny. Nie dajmy się zaskoczyć.

Znamienne jest, że warunki bytu z chwilą pogarszania się, decydują równocześnie o zniechęceniu społeczeństwa do polityki. Istnieją jeszcze wprawdzie i tacy, którzy wierzą w prawo pięści, jednak i ci zdają sobie sprawę, że obecnie pięść nie może opuścić kieszeni. Zostaliśmy wystawieni na ciężką próbę cierpliwości, jak dotąd nie odznaczaliśmy się tą cnotą, specjalnie zaś teraz, gdy jesteśmy głodni, nie może się ona u nas rozwijać. Musimy dbać o utrzymanie naszych kalek wojennych oraz wskazać nową drogę naszej młodzieży. W takim ciężkim położeniu nasuwają się nam ciągłe pytania: Czy będziemy jednym narodem, czy posiadamy jeszcze tyle siły, aby się razem utrzymać? Konferencja pokojowa w 1919 r. żądała od nas przede wszystkim zmiany konstytucji. Kazano nam zmienić u-

strówski omówił zadania miast niemieckich w życiu politycznym, kulturalnym, gospodarczym i społecznym. Nakreślając program pracy dla Berlina, oświadczył, że Berlin już powinien przygotowywać się, by przejąć funkcję stolicy całych Niemiec, zjednoczonych gospodarczo i politycznie. W tym celu przede wszystkim powinien być zniesiony podział na poszczególne sektory, który poprostu uniemożliwia życie gospodarcze i prowadzi do nędzy. W każdym z sektorów są różne racje żywnościowe, a zaopatrzenie w opał przedstawia się jeszcze gorzej. Niedomagań tych można uniknąć — mówił dr Ostrowski — przez zniesienie granic sektorów i stref, co wnet okaże się koniecznością. Berlin będzie wtedy znów stolicą całych Niemiec.

Oto co się śni Niemcom!

Francja w walce z drożyzną i spekulacją

PARYŻ (obs. wł.). Premier Francji Blum wezwał do Paryża

Lekarz francuski o zbrodniach lekarzy niemieckich

NORYMBERGA (PAP). W dalszym ciągu procesu zbrodniczych lekarzy niemieckich zeznawał Francuz, wiceprezes francuskiego związku wieźniów politycznych, który opowiada o doświadczeniach, jakim lekarze niemieccy poddawali uwięzionych Cyganów. Na więzieniach cygańskich wypróbowywano działania iperytu. Wobec przekonujących zeznań świadka obrona zrezygnowała ze stawiania pytań.

Wybory w Federacji Rosyjskiej

MOSKWA (PAP). W dniu 2 stycznia masy pracujące Federacji Rosyjskiej przystąpiły do zgłaszania kandydatów w wyborach do Rady Najwyższej Federacji. Na licznych wiecach w Moskwie przyjęto jednomyślnie kandydatury generalissimusa Stalina, młn. Molotowa, wicepremiera Berii, przewodniczącego moskiewskiej Rady Miejskiej Popowa, wybitnej uczoniej Kłujewskiej i dyrektora moskiewskich zakładów metalurgicznych „Sierp i Młot” Iljina.

Konsul brytyjski w Poznaniu

WARSZAWA (PAP) Min. spr. zagr. udzieliło tymczasowego uznania kierownikowi Konsulatu Brytyjskiego w Poznaniu — p. Massey. Jest on równocześnie profesorem anglistyki na Uniwersytecie w Poznaniu.

Chleb na kartki w Irlandii

LONDYN (obs. wł.). W południowej Irlandii podano do wiadomości, że począwszy od 18 stycznia nastąpi racjonowanie chleba, a to ze względu na brak zapewnionych dostaw zboża do Irlandii.

Dnia 7. I. 1947 r. zmarł po długich cierpliwie znoszonych cierpieniach, opatrzony sakramentami św. mój kochany mąż, mój troskliwy ojciec i dziadek 6. p.

Leonard Meyer

przeżywszy lat 67, o czym zawiadamia w głębokim smutku pogrążona Rodzina

Wyprowadzenie zwłok z kaplicy cmentarza nowofarnego odbędzie się w sobotę dnia 11. I. 47 r. o godz. 15.15

(Drewna, Zakład pogrzebowy).

Dnia 7 bm. rozstał się z tym światem po długich i ciężkich cierpieniach, mój kochany mąż, nasz dobry, troskliwy ojciec, brat, szwagier i wujek

J. p. Józef Budniarski

mistrz szewski

w 68 roku życia, o czym zawiadamia w ciężkim smutku pozostała żona z dziećmi i rodziną

Pogrzeb odbędzie się w sobotę 11. I. 1947 r., o godz. 15.15 z kaplicy cmentarza Nowo Farnego. Msza św. za duszę Zmarłego w piątek o godz. 7-mej w kościele Farnym. Bydgoszcz, Długa 27

Prawnicy niemieccy przed sądem

NORYMBERGA (PAR) Przed amerykańskim Trybunałem Wojskowym w Norymberdze rozpocznie się w lutym proces wysokich urzędników b. min. sprawiedliwości Rzeszy, sędziów, czołowych prokuratorów i adwokatów hitlerowskich. Lista oskarżonych obejmuje 16 nazwisk.

Prawnikom hitlerowskim zarzuca się udział w zbrodniach przeciwko ludzkości oraz uczestnictwo w orga-

nizacjach uznanych za zbrodnicze, jak również przekształcenie sądownictwa niemieckiego w posłuszne narzędzie hitleryzmu.

Dalej akt oskarżenia stwierdza, że prawnicy hitlerowscy po ustanowieniu sądów doraźnych w każdej prowincji Rzeszy, rozszerzyli hitlerowskie metody „wymiaru sprawiedliwości” na terytoria okupowane przez armię niemiecką.

prefektów wszystkich departamentów i dał im polecenie, by bezwzględnie konfiskowali wszelkie towary, których cenę nie obniżono przepisowo o 5 proc.

Na skutek tego zarządzenia została obniżona cena mięsa, tłuszczu, jarzyn i innych artykułów żywnościowych. Skutek zarządzenia przypisał o optymizm największych speektów. Francuskie związki zawodowe obiecały pełne poparcie akcji obniżki cen.

Kulisy Powstania Warszawskiego

Ciąg dalszy ze strony 7-ej.

armia niemiecka cofała się stosunkowo zwartym frontem, to nie byłoby warunków do wystąpienia zbrojnego na całej przestrzeni, gdyż takie wystąpienie, zbyt daleko od frontu, byłoby bardzo szybko i krwawo stłumione.

Zatrzymano się na koncepcji, że jeżeli armia niemiecka będzie się cofała nie w stanie rozsyпки, to walka podjęta będzie tylko krótkoterminowa, w bezpośrednim pobliżu frontu, nie głębiej niż na kilkadziesiąt kilometrów.

Koncepcja ta, która otrzymała nazwę „Burzy”, przekazana została telegraficznie Naczelnemu Wodzowi. Została ona telegraficznym rozkazem przez rząd emigracyjny zaaprobowana i zaczęła obowiązywać jako decyzja rządu emigracyjnego, który brał na siebie odpowiedzialność za akcję AK w tej formie.

Instrukcje przekazał do kraju Naczelnny Wódz, gen. Sosnkowski. Do instrukcji tej Sosnkowski dołączył swój list telegraficzny, w którym wyraził niewiarę, ażeby postawa nakazywana przez rząd była celowa. Sosnkowski twierdził, że Armia Czerwona nie uzna placówek delegatury i oddziałów AK, że wobec tego nie należałoby u-

jawniać władz cywilnych ani wojskowych. Wyglądało to tak, że Sosnkowski nakazuje, bo musi, ale nie wierzy, żeby to było dobre.

Ta depeza Sosnkowskiego — według słów Rzepeckiego — wy-

wołała wśród zebranych przywódców AK zgorszenie.

Sugestia gen. Sosnkowskiego została odrzucona, dowódca AK kazał depezę ukryć i znali ją tylko ci, którzy byli obecni przy jej odczytaniu.

Już w grudniu 1943 zaczęły się odprawy komendantów okręgów i wychodziły pierwsze instrukcje co do zachowania się w roku 1944.

Ostatnia szansa

Rzepecki zeznaje w dalszym ciągu, iż wiadomo mu, że w styczniu 1944 za pośrednictwem rządu angielskiego wysunięte zostały propozycje sowieckie, podjęcia rozmów z rządem polskim w Londynie. Polityka, przy której trwał rząd emigracyjny, egzaminu nie zdała.

Nie wiem — oświadcza Rzepecki — w jakich warunkach nastąpiło odrzucenie tych rozmów, zdaje mi się jednak, że była to ostatnia szansa. Był to brak zmysłu politycznego, patrzenie na zagadnienia światowe przez pryzmat Wilna i Lwowa i domaganie się, aby do tego dostosowały się siły działające w świecie. Była w tym pewna ślepotą, czy niechęć widzenia rzeczywistości.

Zdaniem oskarżonego Związek Radziecki widząc, że nie dochodzi do rozmów z rządem emigracyjnym, zdecydował się na poparcie PKWN, zdecydował o swoim stanowisku wobec podziemnych władz

rzędu londyńskiego. Powstały warunki, w których setki tysięcy żołnierzy AK znalazły się w przymusowym położeniu. Jedni żołnierze AK znaleźli dla siebie wyjście z tej sytuacji: znaleźli się przy warsztatach pracy; inni wykoleili się politycznie, czy nawet kryminalnie, niektórzy ulegli wręcz namowom czynników obcych.

Postawa, którą władze Polski podziemnej i AK przyjęły, była w swej części wojskowej antyniemiecką, natomiast w części politycznej była wyrazem nastawienia rządu emigracyjnego w stosunku do Armii Czerwonej i PKWN. Istniało przekonanie, że może w ostatniej chwili dojdzie do porozumienia, że walka z Niemcami wymusi na obu stronach porozumienie. Przypuszczano, że może to nastąpić na drodze bezpośredniego współdziałania w walce. Tak to przynajmniej rozumiano w kraju.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Zakłady Miejskie w Grudziądzu

ogłaszają **Przetarg nieograniczony na sprzedaż**

700 mb. kabla ziemnego, używanego w 3-ch odcinkach o przekroju Cu 1 x 240 mm² na napięcie robocze do 1 KV.

Oferty piśmienne bez ujawnienia oferodawcy na kopercie zewnętrznej należy przesać do Zakładów Miejskich do dn. 16.1.47 r. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 18.1.47 r. o godz. 10-ej rano.

Zakłady Miejskie zastrzegają sobie wybór dowolnego oferenta, lub unieważnienia przetargu bez podania powodów. 4316r

CZYTAJCIE IKP

Uwaga!

na szosie między Nakłem a Wyrzyskiem względnie na balu akademickim w Nakle w dniu 5. I. 47 r. zgubiono ręczny złoty zegarek marki Tissot. Uczciwego znalazcę uprasza się o zwrot, za wysokim wynagrodzeniem. 7956

Borowski, Wyrzysk, Starostwo

Ostrzeżenie

W dn. 28 na 29 grudnia 1946 r., została skradziono obligacje P. P. O. K.

35 szt. Emisji B. Seria 12242 nr. 1-35

12 szt. Emisji B. Seria 12241 nr. 27-38

2 szt. Emisji B. Seria 17101 nr. 4/1-11

Arzed kupnem takowych ostrzegamy

Maga: Artykułów Bi. Konrad Zieliak Poznań, ul. Cieszkowskiego 8

Materace sprężynowe w każdej ilości

dostawca **WYTWÓRNIA MATERACY**

Stawa

POZNAŃ ŁAKOWA 20-Tel.2576

POWAŻNA firma handlowa w Łodzi przyjmie **przedstawicielstwo**

względnie wyłączną sprzedaż artykułów spożywczych. Składy transport własne. Oferty do Biura Ogłoszeń i Reklam „PAP” Łódź, Piotrkowska 133 sub. „TRYUMF” 4242r

Świece kość. i stoł. oliwy, smary, kit

Jan Kapczyński HURTOWNIA DROGERYJNA Główna 28 Toruń Tel. 330 4321r

Buchalter

bilansista - samodzielny potrzebny od zaraz Zgłoszenia: Przedsiębiorstwo Robót Morskich Sp. z ogr. odp. Gdynia, Rybacka 15 Wynagrodzenie do umowy Tylko siła pierwszorzędna

Natychmiast zakupy!

SILNIKI ELEKTRYCZNE 10-12 K. M. na prąd zmienny 380 Volt **CENTRALA RYBNA** Gdynia, Świętojańska 23

Poważna instytucja gospodarcza **poszukuje referenta**

z wyższym wykształceniem prawno-ekonomicznym, o ile możliwości z praktyką

Oferty do IKP Bydgoszcz pod nr 4310 4310r

Aromaty owocowe Dla przemysłu spożywczego i cukierniczego F-ka aromatów owocowych Łódź, Śródmiejska 22, tel. 200-32

NAUKA

Korespondencyjne kursy księgowości, wszelkie systemy, li...

KUPNO

Astra, maszyny do księgowania, liczenie wszystkich modeli...

Kupuje maszyny biurowe (do uczenia, pisanie, powielacze)...

Foto papiery, błony, płyty fototechniczne, Autolicht itp.

Barak, w dobrym stanie, około 30 m długości, nadający się...

Lampy radiowe typu amerykańskiego i inne kupuje...

Fabryka Sygnałów Kolejowych C. Fiebrandt, ul. Grunwaldzka 32...

Beben i kielich do niklowania, wannę kamienną ca 100 litrów...

Kupię nowoczesną tokarnię z skrzynką „Nordtona” używaną...

Wagę osobową kupimy, wiadomość: IV. Państw. Gimn. Żeńskie...

Jamnika młodego kupię, Bydgoszcz, Długa 70 m. 2b.

Pianino kupię w pierwszorzędnym stanie i fabrykacji...

SPRZEDAŻ

Koszule, krawaty i szale marki „Krawaty Polski”...

Bieliznę damską w dużym wyborze poleca Zofia Serafinowicz...

Kożuch kryty dla szofera na sprzedaż, Fischer, Bydgoszcz...

Piec przenośny, wóz roboczy sprzedam, Bydgoszcz, Plac Poznański 4/5.

Ogólnopolski program radiowy

w dn. 10 stycznia (piątek)

6,00 Sygn. czasu, 6,05 Dzien. por. 6,30 Muzyka, 7,05 Muz. 7,15 Wiad. por. 7,40 Por. konc. 8,40 Skrzynka PCK...

WARSZAWA II

14,02 Muzyka rozr. 14,15 „Jak będzie wyglądał w przyszł. warsz. Ogród Zoologiczny”...

Fotografie nagrobkowe (porcelanowe) wykonuje „EL-CHAFILM”...

Torebki damskie, walizki, getry męskie, ceny zniżone. Wytwórnia Zygmunt Karon...

Tokarnię ca. metr sprzedam, Zgłoszenia: Bydgoszcz, telefon 14-86.

Samochód cięż. 3,5 t. „Citroen”, sam. 4 osob. „Hanomag”...

INTROLIGATORSKIE maszyny do szycia drutem, prasy, perforówki...

Futro ładne popielice sprzedam, Bydgoszcz, Paderewskiego 11/5...

Centrum Gniezna - sklep z towarami do sprzedania. Cena przystępna...

Sprzedam komplet mebli: sypialnię, stołowy gabinet i pianino...

Filc kapcowy nadszedł, Bydgoszcz Dworcowa 39...

„CZYTAJCIE” wysłała nowa seria 8 popularnych bajek...

Futro łapki karakułowe sprzedam, Bydgoszcz, Kaszubska 16/6.

Skład odstąpię w centrum Sopot, ul. Sobieskiego 3-7...

RÓŻNE

Ubikacje z prądem na pracowni zabawkarskiej poszukuje. Oferty IKP Bydg. „7912”...

Szukam sklepu rzeźnicznego. Zgłoszenia: Gdańsk-Wrzeszcz, skrytka pocztowa 9 „Rzeźnik”...

Sklep z urządzeniem odstąpię natychmiast. Adres wskaże IKP Bydgoszcz.

Kto przyjmie syna biednej wdowy jako ucznia do fachu zegarmistrzowskiego...

Odmrożenie znika. Radykalny krem na odmrożone kończyny. 100-procentowa skuteczność...

Najsłynniejszy psychografolog darem jasnowidzenia nieomylnie przepowie każdemu jego wydarzenia...

Napisz pytania, datę urodzenia, załączyc 50 zł zadatku. Odpowiedzi za zaliczeniem: „Martini” Kraków...

Państwowa Wytwórnia Prochu w Łęgnowie

zawiadamia, że z dniem 3 stycznia 1947 biura Zarządu zostały przeniesione do budynków fabrycznych w Łęgnowie...

Państwowa Wytwórnia Prochu - Łęgnowo Bydgoszcz Skrytka pocztowa 5

OGŁOSZENIE O PRZETARGU

Państwowy Zakład Zdrojowy w Ciechocinku ntniejszym ogłasza przetarg nieograniczony na dzierżawę...

- 1. Kawiarni i restauracji w gmachu „Europa”, 2. Kawiarni na basenie termalno-solankowym...

WEŁNĘ kupuje po naj-wyższych cenach

w wymienia na włóczki kolorowe, także za pośrednictwem poczty

WELNA Cresta Biatecki

SKUP WYMIANA HURT BYDGOSZCZ, ul. Dworcowa 54, tel. 33-13

PRZETARG NIEOGRANICZONY

Urząd Wojewódzki Szczeciński - Wydział Odbudowy - zawiadamia, że dnia 10. 1. 1947 r. o godzinie 10-tej odbędzie się przetarg...

PRACA

Fabryka Sygnałów Kolejowych C. Fiebrandt przyjmie zaraz: 1 buchaltera-bilansistę...

Gospodyni samodzielna poszukuje posady. Oferty IKP Bydgoszcz pod „7919”.

Modystka (marszantka) potrzebna natychmiast na bardzo dobrych warunkach...

Portier nocny do hotelu od zaraz potrzebny. Zgłoszenia Bydgoszcz, Dworcowa 19.

Buchalter-bilansista wykonuje wszelkie prace buchalteryjne, bilanse, zakładanie ksiąg itp.

Starsza inteligentna pani, która zajmie się gospodarstwem i potrafi zastąpić w sklepie...

Uczeń piekarski i posłaniec potrzebni, Bydgoszcz, Plac Piastowski 2.

Gospodyn z gotowaniem potrzebna pod Poznań. Zgłoszenia Inowrocław Kr. Jadwigi 11/4.

Kuśnier z d. Zawieja, Ostrzeszów, Strumykowa 6.

Potrzebna natychmiast do domu Matki i Dziecka w Nowym Warpnie...

Państwowe Warsztaty i Stocznia Ostrówa przyjmą natychmiast kalkulatora...

Poszukujemy biegłej maszynistki i kasjerki. Zgłoszenia do F-my B. Kentzer i Ska...

POSZUKIWANIA

Ktokolwiek znałby miejsce pobytu Bronisława Gimpla, ur. 29. 5. 1916 we Lwowie...

Jakokolwiek wiadomość o Barańskim Eustachym, ur. 1907 Lwów...

Jarosław Huszczo, zaniepokony losem syna Ryszarda...

Poszukuję mieszkania 2 pokoje z kuchnią, słoneczne...

Poszukuję siostrę Marię Ciechanowiczównę ostatnio zamieszkałą Wilno...

Kolasa Bronisław z Nowogrodka poszukiwany przez rodziców...

Wacława Piedzlewicza poszukującego Leokadii Wiśniewskiej (Esposito)...

Poszukuję siostrę Marię Ciechanowiczównę ostatnio zamieszkałą Wilno...

Kolasa Bronisław z Nowogrodka poszukiwany przez rodziców...

Wacława Piedzlewicza poszukującego Leokadii Wiśniewskiej (Esposito)...

Poszukuję Tadeusza Ryszkowskiego, b. jeńca wojennego z Woldenbergu...

ZGUBY

8 bm. zgubiono portfel z dokumentami, legitymacją OKZZ, kartą rozpoznawczą...

UNIEWAŻNIENIA

Unieważniamy wszelkie dokumenty, leg. PKP, PPR, kartę rejestracyjną RKU...

Unieważniam dowód osobisty i kartę rejestracyjną na nazwisko Przybek Julian...

Unieważniam zgubiony wykaz rehabilitacyjny, wydany przez storożwo brodnickie...

Unieważniam zagubioną kartę rejestracyjną oraz wszelkie dokumenty...

Unieważniam zagubione pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 265...

Unieważniam zagubioną kartę ewakuacyjną nr 3691/3417...

Unieważniam zagubione dokumenty, Marianna Górka...

Unieważniam zagubiony dokument wydany przez PUR Bydgoszcz...

Unieważniam zagubione wszelkie dokumenty, Marianna Górka...

Unieważniam zagubione zaświadczenie rejestracji, wystawione Warszawa-powiat nr 1725...

ZAMIANY

Z powodu klimatu zmuszony jestem zmienić miejscowość...

POKOJE

Poszukuję mieszkania 2 pokoje z kuchnią, słoneczne...

Kurowi zastępcy

— Człowieku, opanuj się!!! (Saturday Evening Post, Filadelfia)

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 28

ODDZIAŁY „ILUSTROWANEGO KURIERA POLSKIEGO” W WIELKICH MIASTACH POLSKI

OGŁOSZENIA: Drobne po 10 zł za słowo. Poszukiwanie rodzin i pracy 5 zł za słowo...